Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B** **ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 817/2004**

z dnia 29 kwietnia 2004 r.

ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenie Rady (WE) nr 1257/1999 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR)

(Dz.U. L 153 z 30.4.2004, str. 30)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1360/2005 z dnia 18 sierpnia 2005 r.	L 214	55	19.8.2005

▼B

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 817/2004

z dnia 29 kwietnia 2004 r.

ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenie Rady (WE) nr 1257/1999 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1257/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), zmieniające i uchylające niektóre rozporządzenia ([1]), w szczególności jego art. 34, 45 i 50,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1257/1999 wprowadziło jednolite ramy prawne wsparcia rozwoju obszarów wiejskich ze środków EFOGR. W szczególności w jego tytuł II wymienia kwalifikowane środki wsparcia, ich cele oraz kryteria kwalifikujące. Wspomniane ramy prawne stosuje się do wspierania rozwoju obszarów wiejskich w całej Wspólnocie.

(2) W celu uzupełnienia wspomnianych ram prawnych przyjęte zostało rozporządzenie Komisji (WE) nr 445/2002 z dnia 26 lutego 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich ze środków Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) ([2]), uwzględniające doświadczenia uzyskane podczas stosowania instrumentów na podstawie różnych rozporządzeń Rady uchylonych przez art. 55 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999.

(3) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 445/2002 z dnia 26 lutego 2002 r. zostało w istotny sposób zmienione. Dodatkowo, podczas zmiany rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 wprowadzono cztery nowe środki, dla których konieczne jest przyjęcie szczegółowych zasad. Ponadto, ze względu na doświadczenie uzyskane od początku okresu programowania, niektóre przepisy powinny zostać wyjaśnione, w szczególności te odnoszące się do procedury zmiany dokumentów programowania, zarządzania finansami programów i do kontroli. Dlatego w interesie przejrzystości i racjonalności, powinno zostać przyjęte nowe rozporządzenie ustanawiające szczegółowe, a rozporządzenie (WE) nr 445/2002 powinno zostać uchylone.

(4) Reguły te powinny być zgodne z zasadami pomocniczości i proporcjonalności, i dlatego powinny zostać ograniczone w takim zakresie, jaki jest konieczny do osiągnięcia wyznaczonych celów.

(5) Pod względem kryteriów kwalifikujących, rozporządzenie (WE) nr 1257/1999 ustanawia trzy podstawowe warunki odnośnie do wspierania inwestycji w gospodarstwach rolnych i w zakładach przetwórstwa, a także wspierania młodych rolników. Termin, w którym te warunki muszą zostać spełnione, należy określić, włączając czas trwania okresu karencji, jaki Państwa Członkowskie mogą udzielić niektórym beneficjentom, w ramach którego mają spełnić minimalne normy, w przypadkach, gdy inwestycje prowadzone są w celu spełnienia tych norm.

([1]) Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 80. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1783/2003 (Dz.U. L 270 z 21.10.2003).

([2]) Dz.U. L 74 z 15.3.2002, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 963/2003 (Dz.U. L 138 z 5.6.2003, str. 2).

▼B

(6) W odniesieniu do inwestycji w gospodarstwach rolnych i w zakładach przetwórczych wsparcie wspólnotowe jest uwarunkowane znalezieniem zwykłych rynkowych możliwości zbytu dla danych produktów. Należy ustanowić szczegółowe zasady oceny tych możliwości zbytu.

(7) Wspieranie kształcenia zawodowego nie powinno obejmować kształcenia rolniczego i leśniczego prowadzonego w zwykłym trybie.

(8) W odniesieniu do warunków dotyczących pomocy dla przejścia na wcześniejszą emeryturę należy rozwiązać określone problemy związane z przekazywaniem gospodarstwa przez kilku przekazujących oraz z przekazywaniem gospodarstwa przez dzierżawcę rolnego.

(9) Na obszarach mniej uprzywilejowanych, dodatki wyrównawcze do gruntów użytkowanych wspólnie przez kilku rolników powinny być wypłacone każdemu rolnikowi użytkującemu te grunty, proporcjonalnie do zakresu jego praw do użytkowania.

(10) Powinny zostać określone kompetencje i źródła wymagane od organów i instytucji wybranych do świadczenia usług doradztwa rolniczego.

(11) W odniesieniu do wsparcia agrośrodowiskowego i dobrostanu zwierząt, minimalne warunki, które rolnicy muszą spełnić w związku z różnymi przedsięwzięciami agro -środowiskowymi i dotyczącymi dobrostanu zwierząt powinny zapewniać zrównoważone stosowanie wsparcia uwzględniającego jego cele i przyczyniać się w ten sposób do trwałego rozwoju obszarów wiejskich.

(12) W odniesieniu do wsparcia dla rolników biorących udział w systemie jakości żywności, należy określić produkty objęte takim wsparciem i rodzaje kosztów stałych, które mogą zostać uwzględnione w obliczaniu kwoty pomocy.

(13) W celu zapewnienia komplementarności między promocją środków ustanowionych w art. 24d rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 a systemem obejmującym działania informacyjne i promocyjne ustanowionym w rozporządzeniu (WE) nr 2826/2000 z dnia 19 grudnia 2000 r. w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych na rynku wewnętrznym ([1]), należy ustanowić szczegółowe wymogi wspierania promocji produktów wysokiej jakości, w szczególności w odniesieniu do beneficjentów i kwalifikujących się działań. Dodatkowo, w celu uniknięcia ryzyka podwójnego finansowania, środki informacyjne i promocyjne wspierane na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 2826/2000 nie powinny kwalifikować się do wsparcia w ramach rozwoju obszarów wiejskich.

(14) Należy określić kryteria selekcji inwestycji mających na celu poprawę przetwarzania i obrotu produktów rolnych. Doświadczenie wskazuje, że kryteria wyboru inwestycji powinny opierać się na szerszych zasadach niż zasady sektorowe.

(15) Najbardziej peryferyjne regiony Wspólnoty należy zwolnić, z zastrzeżeniem pewnych warunków, ze stosowania przepisu zawartego w art. 28 ust. 1 tiret drugie rozporządzenia (WE) nr 1257/1999, który wyklucza wspieranie inwestycji w przetwórstwie i obrocie produktami pochodzącymi z państw trzecich.

(16) Lasy wykluczone ze wsparcia na mocy art. 29 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 powinny zostać zdefiniowane bardziej szczegółowo.

(17) Należy ustanowić szczegółowe warunki wsparcia przyznawanego na zalesienie gruntów rolnych i płatności przyznawanych na działania podejmowane w celu utrzymania i poprawy ekologicznej stabilności lasów.

([1]) Dz.U. L 328 z 23.12.2000, str. 2.

▼B

(18) Na mocy art. 33 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 przyznaje się wsparcie na inne środki związane z gospodarką rolną i zmianą kieunku produkcji rolnej oraz na działania dotyczące obszarów wiejskich, nie wchodzące w zakres żadnych innych środków wspierających rozwój obszarów wiejskich. Ze względu na dużą różnorodność środków, które mogłyby wchodzić w zakres niniejszego artykułu, w pierwszym rzędzie należy pozostawić Państwom Członkowskim ustanawianie warunków wsparcia, jako części ich programowania.

(19) Należy ustanowić wspólne zasady dla kilku środków, zapewniające w szczególności wspólne normy dobrej gospodarki rolnej są stosowane w przypadkach, w których środki odnoszą się do tego kryterium oraz gwarantujące elastyczność konieczną dla zobowiązań długoterminowych, jaka jest potrzebna w celu uwzględnienia zdarzeń mogących wpłynąć na związane z nimi zobowiązania, w sposób niezagrażający efektywnemu wdrażaniu różnych środków wsparcia.

(20) Należy wyraźnie rozgraniczyć finansowanie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich od finansowania wsparcia w ramach wspólnych organizacji rynków. Wszelkie wyjątki od zasady, według której środki wchodzące w zakres systemów wsparcia w ramach wspólnych organizacji rynków nie powinny kwalifikować się do wsparcia rozwoju obszarów wiejskich, powinny być przedmiotem propozycji Państw Członkowskich w ramach ich programów rozwoju obszarów wiejskich zgodnie z ich szczególnymi potrzebami i w oparciu o przejrzystą procedurę.

(21) Płatności dokonywane w związku ze wsparciem rozwoju obszarów wiejskich powinny być dokonywane w pełni na rzecz beneficjentów.

(22) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1685/2000 ([1]) ustanawia szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) 1260/1999 z dnia 21 czerwca 1999 r. ustanawiającego przepisy ogólne w sprawie funduszy strukturalnych ([2]) w odniesieniu do kwalifikowania wydatków w ramach działań częściowo finansowanych przez Fundusze Strukturalne, a więc i przez Sekcję Orientacji EFOGR. W interesie spójności, rozporządzenie 1685/2000 powinno również być stosowane do działań częściowo finansowanych przez Sekcję Orientacji EFOGR, z wyjątkiem przepisów przewidujących inaczej, zawartych w rozporządzeniu (WE) nr 1258/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej ([3]) lub w niniejszym rozporządzeniu.

(23) Standardowe koszty jednostkowe są często ustalane w odniesieniu do niektórych inwestycji częściowo finansowanych na mocy art. 30 ust. 1 tiret pierwsze, drugie i szóste oraz art. 31 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999. Dla jasności i w celu uproszczenia zarządzania tymi środkami, beneficjenci powinni zostać zwolnieni, od 2000 r., z wymogu przedstawiania faktur na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1685/2000. W celu zapewnienie skutecznego zarządzania powinny zostać również ustanowione warunki, na jakich Państwa Członkowskie mogą stosować takie standardowe koszty.

(24) Decyzja Komisji 1999/695/WE z dnia 8 września 1999 r. ustalająca indykatywny podział środków między Państwa Członkowskie w ramach Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej związanych z rozwojem obszarów wiejskich na okres 2000–2006 ([4]) określa rodzaje wydatków w ramach środków dla Państw Członkowskich. Ponadto, zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2603/1999 z dnia 9 grudnia

([1]) Dz.U. L 193 z 29.7.2000, str. 39. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 448/2004, (Dz.U. L 72 z 11.3.2004, str. 66).
([2]) Dz.U. L 161 z 26.6.1999, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1105/2003 (Dz.U. L 158 z 27.6.2003, str. 3).
([3]) Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 103.
([4]) Dz.U. L 259 z 6.10.1999, str. 27. Decyzja zmieniona decyzją 2000/426/WE (Dz.U. L 165 z 6.7.2000, str. 33).

▼B

1999 r. ustanawiającym zasady przekazywania wsparcia na rzecz rozwoju obszarów wiejskich przewidzianego rozporządzeniem Rady (WE) nr 1257/1999 ([1]), płatności wynikające z niektórych zobowiązań, przyjętych przed dniem 1 stycznia 2000 r. mogą zostać włączone, pod określonymi warunkami, w programowanie rozwoju obszarów wiejskich na lata 2000–2006. Zatem niezbędne jest wyszczególnienie, co zostało włączone w ogólną kwotę wsparcia wspólnotowego dla każdego planu rozwoju obszarów wiejskich w ramach jednolitego dokumentu programowego zatwierdzonego przez Komisję.

(25) W celu zapewnienia bardziej elastycznego zarządzania finansami, Państwa Członkowskie, które wybrały zregionalizowane programowanie rozwoju obszarów wiejskich powinny mieć możliwość uzyskania ogólnej kwoty wsparcia wspólnotowego udzielonego dla każdego programu regionalnego wymienionego w oddzielnej decyzji, zawierającej skonsolidowane zestawienie dla całego Państwa Członkowskiego.

(26) Artykuł 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 1259/1999 z dnia 17 maja 1999 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej ([2]) stanowi, iż kwoty nagromadzone jako kary za naruszenie wymogów ochrony środowiska lub za jego przekształcenie pozostają w dyspozycji Państw Członkowskich jako dodatkowe wsparcie Wspólnoty dla niektórych środków wsparcia rozwoju obszarów wiejskich. Należy dokładnie określić, czego dokładnie będzie dotyczyć zatwierdzenie Komisji w przypadku takich środków.

(27) Należy przyjąć szczegółowe zasady przedkładania planów rozwoju obszarów wiejskich oraz ich przeglądu.

(28) W celu ułatwienia sporządzania planów rozwoju obszarów wiejskich oraz ich rozpatrywania i zatwierdzania przez Komisję należy ustanowić wspólne reguły dotyczące struktury i zawartości tych planów na podstawie wymogów opisanych w szczególności w art. 43 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999.

(29) Należy ustalić wymogi wprowadzania zmian do dokumentów programowania rozwoju obszarów wiejskich w celu umożliwienia ich efektywnego i szybkiego rozpatrywania przez Komisję.

(30) Jedynie te zmiany, które dotyczą istotnych zmian dokumentów programowania rozwoju obszarów wiejskich powinny podlegać procedurze właściwej dla komitetu zarządzającego. W stosunku do innych zmian decyzje powinny podejmować Państwa Członkowskie i informować o nich Komisję.

(31) Aby zapewnić sprawne i regularne monitorowanie, Państwa Członkowskie powinny udostępnić Komisji ujednoliconą i zaktualizowaną elektroniczną wersję ich dokumentów programowania.

(32) Należy ustanowić szczegółowe zasady w zakresie planowania finansowego i udziału w finansowaniu środków, finansowanych przez Sekcję Gwarancji EFOGR na mocy art. 35 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999.

(33) W związku z tym Państwa Członkowskie powinny regularnie przekazywać Komisji sprawozdania na temat stanu finansowania środków rozwoju obszarów wiejskich.

(34) Konieczne jest podjęcie kolejnych kroków zapewniających efektywne wykorzystanie funduszy przeznaczonych na wsparcie rozwoju obszarów wiejskich, w szczególności poprzez przyznanie przez Komisję początkowej zaliczki dla agencji płatniczych i jak również poprzez dostosowanie alokacji do potrzeb w świetle

([1]) Dz.U. L 316 z 10.12.1999, str. 26. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2055/2001 (Dz.U. L 277 z 20.10.2001, str. 12).

([2]) Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 113. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 41/2004 (Dz.U. L 6 z 10.1.2004, str. 19).

▼B

poprzednich wyników. W celu ułatwienia wdrażania środków inwestycyjnych należy przewidzieć przyznawanie zaliczek, pod określonymi warunkami, niektórym kategoriom beneficjentów.

(35) W uzupełnieniu szczegółowych zasad ustanowionych przez niniejsze rozporządzenie należy stosować ogólne zasady dotyczące dyscypliny budżetowej, w szczególności zasady dotyczące niepełnych lub nieprawidłowych deklaracji ze strony Państw Członkowskich.

(36) Szczegółowe rozwiązania w zakresie finansowego zarządzania środkami rozwoju obszarów wiejskich powinny być regulowane przepisami rozporządzenia wykonawczego (WE) nr 1258/1999.

(37) Procedury i wymogi dotyczące monitorowania i oceny powinny być ustanowione w oparciu o zasady stosowane do innych środków wsparcia wspólnotowego, w szczególności tych przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 1260/1999.

(38) Przepisy administracyjne powinny pozwolić na lepsze zarządzanie, monitorowanie i kontrolę wsparcia na rzecz rozwoju obszarów wiejskich. W celu uproszczenia, tam gdzie jest to możliwe, powinien być stosowany zintegrowany system zarządzania i kontroli, przewidziany w tytule II, rozdział IV rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników ([1]), dla którego szczegółowe przepisy wykonawcze przewidziane są w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2419/2001 ([2]).

(39) Należy przewidzieć system kar, zarówno na poziomie Wspólnoty jak i Państw Członkowskich.

(40) Informacje dotyczące sytuacji w zakresie wprowadzenia w życie poprzednich środków towarzyszących na mocy rozporządzeń Rady (EWG) nr 2078/92 ([3]), 2079/92 ([4]) i 2080/92 ([5]), powinny zostać włączone do rocznego sprawozdania przewidzianego w art. 48 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 w przypadku gdy środki takie stanowią część programowania finansowego na lata 2000–06. Wydatki wynikające z takich środków również powinny zostać załączone do informacji, które Państwa Członkowskie są zobowiązane przekazywać do dnia 30 września każdego roku.

(41) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Struktury Rolnej i Rozwoju Wsi,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

([1]) Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 583/2004 (Dz.U. L 91 z 30.3.2004, str. 1).

([2]) Dz.U. L 327 z 12.12.2001, str. 11. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2550/2001 (Dz.U. L 341 z 22.12.2001, str. 105).

([3]) Dz.U. L 215 z 30.7.1992, str. 85. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2772/95. (Dz.U. L 288 z 1.12.1995, str. 35) i uchylone rozporządzeniem (WE) nr 1257/1999.

([4]) Dz.U. L 215 z 30.7.1992, str. 91. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2773/95 (Dz.U. L 288 z 1.12.1995, str. 37) i uchylone rozporządzeniem (WE) nr 1257/1999.

([5]) Dz.U. 215 z 30.7.1992, str. 96. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 231/96 (Dz.U. L 30 z 8.2.1996, str. 33) i uchylone rozporządzeniem (WE) nr 1257/1999.

▼B

ROZDZIAŁ I

ŚRODKI WSPIERAJĄCE ROZWÓJ OBSZARÓW WIEJSKICH

SEKCJA 1

Inwestycje w gospodarstwach rolnych

Artykuł 1

Okres karencji, jaki Państwa Członkowskie mogą przyznać na mocy art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 w celu dostosowania do nowo wprowadzonych norm, nie może przekraczać trzydziestu sześciu miesięcy od dnia, w którym normy te stały się dla rolnika obowiązujące. Koniec okresu inwestycyjnego określonego w art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 przypada na okres karencji ustalony w ustępie pierwszym.

Okres karencji ustalony w ustępie pierwszym nie ma zastosowania do wniosków o przyznanie wsparcia złożonych przed dniem 7 maja 2004 r.

Artykuł 2

1. Do celów art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999, istnienie zwykłych rynków zbytu oceniane jest na właściwym poziomie ze względu na:

a) dane produkty;

b) rodzaje inwestycji;

c) istniejącą i planowaną zdolność.

2. Uwzględnia się wszelkie ograniczenia produkcji lub limity wsparcia wspólnotowego w ramach wspólnych organizacji rynku.

3. W przypadku gdy wspólna organizacja rynku wprowadza ograniczenia produkcji lub limity wsparcia wspólnotowego na poziomie indywidualnych rolników, gospodarstw lub zakładów przetwórczych, wówczas nie wspiera się żadnych inwestycji mogących zwiększyć produkcję ponad te ograniczenia i limity.

Artykuł 3

Artykuł 4 ust. 2 niniejszego rozporządzenia stosuje się również do inwestycji podejmowanych przez młodych rolników.

SEKCJA 2

Podejmowanie działalności przez młodych rolników

Artykuł 4

1. Warunki dotyczące pomocy w podejmowaniu działalności przez młodych rolników ustanowione w art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 muszą być spełnione w chwili podjęcia indywidualnej decyzji o przyznaniu wsparcia.

2. Okres nieprzekraczający pięciu lat od rozpoczęcia działalności może być przyznany w celu spełnienia wymogów odnoszących się do umiejętności i kompetencji zawodowych, rentowności ekonomicznej i minimalnych norm dotyczących ochrony środowiska, higieny i dobrostanu zwierząt, jeśli młody rolnik potrzebuje okresu dostosowawczego, w którym podejmie działalność lub zrestrukturyzuje gospodarstwo.

Artykuł 5

Indywidualna decyzja o przyznaniu pomocy przewidzianej w art. 8 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 zostaje podjęta nie później niż 12 miesięcy po podjęciu działalności tak jak określają przepisy obowiązujące w Państwach Członkowskich.

▼B

SEKCJA 3

Szkolenie

Artykuł 6

Wsparcie przeznaczone na kształcenie zawodowe nie obejmuje kursów instruktażowych lub szkoleniowych, które stanowią część normalnych programów lub systemów edukacji w rolnictwie i leśnictwie na poziomie średnim lub wyższym.

SEKCJA 4

Wcześniejsze emerytury

Artykuł 7

W przypadku gdy gospodarstwo jest przekazywane przez kilku przekazujących, ogólne wsparcie ograniczone jest do kwoty przewidzianej dla jednego przekazującego.

Artykuł 8

Niehandlowa gospodarka rolna kontynuowana przez przekazującego zgodnie z art. 11 ust. 1 tiret pierwsze rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 nie kwalifikuje się do uzyskania wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej.

Artykuł 9

Dzierżawca rolny może przekazać dzierżawione grunty właścicielowi pod warunkiem że upłynął okres dzierżawy i że spełnione są warunki dotyczące danego przejmującego ustanowione w art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999.

Artykuł 10

Dzierżawione grunty mogą zostać objęte scalaniem lub zwykłą wymianą działek.

W takich przypadkach, warunki stosowane w odniesieniu do dzierżawionych gruntów stosuje się do powierzchni agronomicznie równoważnej do dzierżawionych gruntów.

Państwa Członkowskie mogą postanowić, że dzierżawione grunty są obejmowane przez organ, który zobowiązuje się do ich przekazania w późniejszym terminie przejmującemu, który spełnia warunki ustanowione w odniesieniu do wcześniejszej emerytury.

SEKCJA 5

Obszary o mniej korzystnych warunkach gospodarowania i obszary z ograniczeniami ekologicznymi

Artykuł 11

Dodatki wyrównawcze przyznawane dla obszarów użytkowanych wspólnie przez kilku rolników do celów wypasu zwierząt mogą być przyznane każdemu rolnikowi proporcjonalnie do zakresu użytkowania lub praw do użytkowania tych gruntów.

SEKCJA 6

Spełnianie norm

Artykuł 12

Organy i instytucje wybrane do świadczenia usług doradztwa rolniczego określonych w art. 21d ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 zapewniają dostępność właściwych źródeł w formie wykwalifikowanego personelu, obiektów administracyjnych i technicznych oraz doświad-

▼B

czenia w doradztwie i wiarygodności w odniesieniu do statutowych wymogów określonych w art. 21d ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999.

SEKCJA 7

Agro — środowisko i dobrostan zwierząt

Artykuł 13

Wszelkie zobowiązania dotyczące ekstensyfikacji chowu zwierząt gospodarskich lub zróżnicowanego gospodarowania chowem zwierząt gospodarskich spełniają, co najmniej następujące warunki:

a) gospodarowanie na użytkach zielonych jest kontynuowane;

b) zwierzęta gospodarskie są rozmieszczane na obszarze gospodarstwa w taki sposób, aby cała powierzchnia pastwisk została utrzymana i aby zarazem uniknąć nadmiernego wypasania i niedostatecznej eksploatacji/użytkowania;

c) zagęszczenie zwierząt gospodarskich musi być określone uwzględniając wszystkie wypasane zwierzęta gospodarskie utrzymywane w gospodarstwie lub, w przypadku zobowiązania mającego na celu ograniczenie wymywania substancji użyźniających, wszystkich zwierząt utrzymywanych w gospodarstwie objętych danym zobowiązaniem.

Artykuł 14

1. Wsparcie może obejmować następujące zobowiązania:

a) hodowla zwierząt gospodarskich ras lokalnych, pochodzących z danego obszaru i zagrożonych wyginięciem;

b) zachowanie genetyczne zasobów roślinnych naturalnie dostosowanych do warunków lokalnych i regionalnych i zagrożonych erozją genetyczną.

2. Lokalne rasy i genetyczne zasoby roślinne muszą odgrywać rolę w zachowaniu środowiska naturalnego na obszarze, do którego stosuje się środki przewidziane w ust. 1.

Kwalifikujące się do wsparcia gatunki zwierząt gospodarskich jak i kryteria do określenia progu zagrożenia wyginięciem ras lokalnych są podane w zestawieniu zamieszczonym w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 15

Do celów określonych w art. 24 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 nakłady kapitałowe są uznawane za niedochodowe pod warunkiem że zwykle nie prowadzą do żadnego znaczącego podniesienia wartości netto lub rentowności gospodarstwa.

Artykuł 16

Zobowiązania agrośrodowiskowe przekraczające minimalny okres pięciu lat, określonych w art. 23 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 nie są przyjmowane na okres dłuższy niż okres, który jest rozsądnie potrzebny do urzeczywistnienia ich skutków środowiskowych. Nie jest on dłuższy niż 10 lat, z wyjątkiem przypadku szczególnych zobowiązań, dla których dłuższy okres uznawany jest za niezbędny.

Artykuł 17

Różne zobowiązania agrośrodowiskowe i dotyczące dobrostanu zwierząt mogą być łączone między sobą pod warunkiem że się uzupełniają i są zgodne.

W przypadku takiego połączenia środków agrośrodowiskowych poziom wsparcia uwzględnia utratę dochodu i dodatkowe koszty wynikające z połączenia.

▼B

Artykuł 18

1. Poziomem referencyjnym do wyliczania utraconego dochodu i dodatkowych kosztów wynikających z podjętych zobowiązań jest dobra praktyka gospodarowania przyjęta zwykle na obszarze, do którego stosują się dane środki.

W przypadkach uzasadnionych sytuacją rolniczą i okolicznościami środowiskowymi, mogą być uwzględnione skutki ekonomiczne opuszczenia ziemi lub zaprzestania niektórych praktyk gospodarowania.

2. W przypadkach, gdy zobowiązania wyrażane są zwykle w jednostkach innych niż jednostki zastosowane w Załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1257/1999, Państwa Członkowskie mogą wyliczać płatności na podstawie tych innych jednostek. W takich przypadkach Państwa Członkowskie zapewniają przestrzeganie maksymalnych rocznych kwot kwalifikujących się jako wsparcie wspólnotowe zgodnie z Załącznikiem do rozporządzenia (WE) nr 1257/1999. W tym celu Państwa Członkowskie mogą:

a) ustalić limit w stosunku do liczby jednostek na hektar gospodarstwa, do którego stosuje się zobowiązania agrośrodowiskowe,

lub

b) określić ogólną maksymalną kwotę w stosunku do każdego uczestniczącego gospodarstwa i zapewnić zgodność płatności dla każdego gospodarstwa z tym limitem.

3. Ograniczenia użycia nawozów, środków ochrony roślin lub innych nakładów mogą stanowić podstawę płatności, jedynie jeżeli ograniczenia te są technicznie i ekonomicznie mierzalne.

Artykuł 19

Państwa Członkowskie określają potrzeby, na podstawie obiektywnych kryteriów, w zakresie zachęt przewidzianych w art. 24 ust. 1 akapit pierwszy tiret trzecie rozporządzenia (WE) nr 1257/1999.

Zachęty nie mogą przekroczyć 20 % utraconego dochodu lub dodatkowych kosztów wnikających z podjętego zobowiązania, z wyjątkiem przypadku szczególnych zobowiązań, w odniesieniu do których wyższa stawka uznawana jest za niezbędną dla efektywnego stosowania środka.

Artykuł 20

Rolnik podejmujący zobowiązanie agrośrodowiskowe lub związane z dobrostanem zwierząt odnoszące się do części gospodarstwa spełnia co najmniej normy zwykle stosowanej dobrej praktyki w całym gospodarstwie.

Artykuł 21

1. Państwa Członkowskie mogą zezwolić na przekształcenie jednego zobowiązania w inne zobowiązanie podczas okresu jego ważności pod warunkiem że:

a) jakakolwiek tego rodzaju zmiana stanowi niekwestionowaną korzyść dla środowiska lub dobrostanu zwierząt;

b) istniejące zobowiązanie jest znacząco wzmocnione;

oraz

c) zatwierdzony pogram obejmuje zobowiązania, których ono dotyczy.

Zobowiązanie agro- środowiskowe może zostać przekształcone w zobowiązanie obejmujące zalesianie użytków rolnych na mocy art. 31 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 pod warunkami wymienionymi w akapicie pierwszym lit. a) i b) niniejszego ustępu. Zobowiązanie agrośrodowiskowe wygasa, przy czym zwrot wydatków nie jest wymagany.

2. Państwa Członkowskie mogą pozwolić na dostosowanie zobowiązań agrośrodowiskowych lub dotyczących dobrostanu zwierząt podczas okresu ważności zobowiązań pod warunkiem że zatwierdzony program przewiduje zakres takich dostosowań i że dostosowanie jest należycie uzasadnione z uwzględnieniem celów zobowiązania.

▼M1

3. Państwa Członkowskie mogą rozszerzyć zobowiązania agro-środowiskowe, które wygasają przed zakończeniem okresu programowania określonego w art. 42 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999, pod warunkiem że ostatni rok zobowiązania nie zaczyna się później niż dnia 31 grudnia 2006 r.

Państwa Członkowskie mogą wyrazić zgodę na dostosowania powierzchni gospodarstw objętych zobowiązaniem, aby uwzględnić przekazanie części gospodarstwa beneficjenta innej osobie w okresie rozszerzenia zobowiązania, pod warunkiem że dostosowania te nie powodują zmniejszenia o więcej niż 50 % obszaru objętego zobowiązaniem.

▼B

SEKCJA 8

Jakość żywności

Podsekcja 1

Uczestnictwo w systemach jakości żywności

Artykuł 22

1. Wsparcie przewidziane w art. 24b rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 może zostać przyznane rolnikom biorącym udział w systemach jakości, jedynie w przypadku gdy produkt rolny lub środek spożywczy został urzędowo uznany na mocy rozporządzeń wymienionych w ust. 2 tego artykułu lub przez krajowy system jakości przewidziany w ust. 3 tego artykułu.

2. W przypadku gdy wsparcie w odniesieniu do szczególnego produktu na mocy art. 24b rozporządzenia nr 1257/1999 w zakresie udziału w systemie jakości żywności na mocy rozporządzenia Rady (EWG) nr 2092/91 ([1]) jest zawarte w dokumencie programowania rozwoju obszarów wiejskich, stały koszt wynikający z udziału w tym systemie jakości nie jest już brany pod uwagę przy obliczaniu kwoty wsparcia w ramach środka agro — środowiskowego mającego na celu wsparcie rolnictwa ekologicznego dla tego samego produktu.

3. Do celów art. 24c rozporządzenia (WE) nr 1257/1999, „koszty stałe” oznaczają koszty poniesione w wyniku udziału w systemie jakości oraz roczny wkład związany z uczestnictwem w takim systemie, włączając, w miarę potrzeby, wydatki na kontrole wymagane dla weryfikacji zgodności ze specyfikacjami systemu.

Podsekcja 2

Promocja produktów wysokiej jakości

Artykuł 23

Do celów art. 24d ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999, „grupa producentów” oznacza każdą organizację, niezależnie od jej formy prawnej, która łączy podmioty gospodarcze aktywnie uczestniczące w systemie jakości objętym art. 24b rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 w zakresie szczególnych produktów rolnych lub środków spożywczych.

Zawodowe i/lub międzyzawodowe organizacje reprezentujące jeden lub więcej sektorów nie mogą być uznawane za „grupy producentów” w rozumieniu ustępu pierwszego.

Artykuł 24

Do celów art. 24d ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999, kwalifikująca się do wsparcia działalność związana z informowaniem, promocją i reklamą jest działalnością mająca na celu nakłonienie konsumentów do

([1]) Dz.U. L 198 z 22.7.1991, str. 1.

▼B

zakupu produktów rolnych lub środków spożywczych objętych systemami jakości włączonymi do dokumentu programowania w ramach środka „uczestnictwo w systemach jakości żywności”.

Taka działalność zwraca uwagę na szczególne cechy lub zalety danych produktów, w szczególności na jakość, specyficzne metody produkcji, wysokie normy dotyczące dobrostanu zwierząt i poszanowanie środowiska w powiązaniu z danym systemem jakości, i może obejmować upowszechnianie wiedzy naukowej i technicznej w zakresie tych produktów.

Taka działalność obejmuje w szczególności organizację i/lub uczestnictwo w targach i wystawach, podobnych działaniach w zakresie public relations oraz reklamowanie przez różne kanały komunikacji lub w punktach sprzedaży.

Artykuł 25

1. Jedynie działalność związana z informowaniem, promocją i reklamą prowadzona na rynku wewnętrznym kwalifikuje się do udzielenia pomocy na mocy art. 24d rozporządzenia (WE) nr 1257/1999.

2. Działalność na mocy art. 24 nie może dotyczyć marek komercyjnych. Nie może ona nakłaniać konsumentów do zakupu produktu ze względu na jego szczególne pochodzenie, z wyjątkiem produktów włączonych do systemu jakości wprowadzonego rozporządzeniem Rady (WE) nr 2081/92 ([1]) i produktów objętych rozporządzeniem Rady (WE) nr 1493/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina ([2]).

Jednakże pochodzenie produktów może zostać wskazane, pod warunkiem że wskazanie pochodzenia jest podrzędne w odniesieniu do głównego przekazu komunikatu.

3. W przypadku gdy działalność objęta art. 24 niniejszego rozporządzenia dotyczy produkty włączonego do systemu jakości przewidzianego na mocy art. 24b ust. 2 lit. a), b) lub c) rozporządzenia (WE) nr 1257/1999, logo wspólnotowe przewidziane w ramach tych systemów pojawia się na materiałach informacyjnych, promocyjnych i/lub reklamowych.

4. Działalność związana z informowaniem i promocją wspierana na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 2826/2000 nie kwalifikuje się do udzielenia wsparcia na mocy art. 24d rozporządzenia (WE) nr 1257/1999.

Artykuł 26

Państwa Członkowskie zapewniają, że wszystkie projekty materiałów związanych z informowaniem, promocją i reklamą, sporządzone w kontekście działalności korzystającej ze wsparcia na mocy art. 24d rozporządzenia (WE) nr 1257/1999, są zgodne z prawodawstwem wspólnotowym. W tym celu, beneficjenci przekazują wszystkie takie projekty materiałów właściwemu organowi Państwa Członkowskiego.

SEKCJA 9

Poprawa przetwarzania i obrotu produktami rolnymi

Artykuł 27

Kwalifikujące się wydatki mogą obejmować:

a) budowę i zakup mienia nieruchomego z wyjątkiem zakupu gruntów;

b) nowe maszyny i sprzęt włącznie z oprogramowaniem komputerowym;

c) koszty ogólne, takie jak wynagrodzenia za usługi architektoniczne, inżynierskie i doradcze, badania wykonalności, zakup patentów i licencji.

([1]) Dz.U. L 208 z 24.7.1992, str. 1.
([2]) Dz.U. L 179 z 14.7.1999, str. 1.

▼B

Koszty określone w akapicie pierwszym lit. c) są kosztami dodatkowymi w stosunku do kosztów, określonych w lit. a) i b) i są uważane za wydatki kwalifikujące się, gdy nie przekraczają pułapu 12 % tych kosztów. W celu opracowania nowych technologii określonych w art. 25 ust. 2 tiret czwarte rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 pułap może zostać zwiększony do 25 %.

Artykuł 28

1. Do celów art. 26 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1257/1999, „małe jednostki przetwórcze" oznaczają przedsiębiorstwa zatrudniające mniej niż 10 pracowników i mające roczny obrót lub roczną sumę bilansową nieprzekraczającą 2 milionów EUR.

2. Okres karencji, jaki Państwa Członkowskie mogą przyznać na mocy art. 26 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 w celu spełnienia nowo wprowadzonych minimalnych norm, nie może przekraczać trzydziestu sześciu miesięcy od dnia, w którym normy te stały się obowiązujące dla małych jednostek przetwórczych.

Koniec okresu inwestycyjnego określonego w art. 26 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 przypada na okres karencji ustalony w ustępie drugim powyżej.

Artykuł 29

1. Do celów art. 26 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999, istnienie zwykłych rynkowych możliwości zbytu oceniane jest na właściwym poziomie z uwagi na:

a) przedmiotowe produkty;

b) rodzaje inwestycji;

c) istniejącą i planowaną zdolność.

2. Uwzględnia się wszelkie ograniczenia produkcji lub limity wsparcia wspólnotowego w ramach wspólnych organizacji rynków.

Artykuł 30

W regionach peryferyjnych wsparcie może być przyznane na inwestycje w przetwórstwie lub obrót produktami pochodzącymi z państw trzecich pod warunkiem że przetworzone produkty przeznaczone są na rynek danego regionu.

W celu uzyskania zgodności z warunkiem ustanowionym w akapicie pierwszym, wsparcie jest ograniczone do potencjału przetwórczego, odpowiadającego potrzebom regionu pod warunkiem że potencjał przetwórczy nie przekracza potrzeb regionu.

SEKCJA 10

Leśnictwo

Artykuł 31

Lasami wykluczonymi ze wsparcia na mocy art. 29 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 są:

a) lasy lub inne grunty zalesione będące własnością władz centralnych lub regionalnych lub własnością przedsiębiorstw państwowych;

b) lasy i inne zalesione grunty będące własnością państwa;

c) lasy będące własnością osób prawnych, których co najmniej 50 % kapitału należy do jednej z instytucji, określonych w lit. a) i b).

Artykuł 32

Grunty rolne kwalifikujące się do uzyskania wsparcia na zalesienie na mocy art. 31 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 są określane przez Państwo Członkowskie i obejmują w szczególności grunty orne, użytki zielone, pastwiska trwałe oraz grunty używane pod uprawy zboża, gdzie gospodarka rolna odbywa się w sposób stały.

▼B

Artykuł 33

1. Do celów art. 31 ust. 1 akapit drugi tiret drugie rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 określenie „rolnik" oznacza osobę, która poświęca zasadniczą część swojego czasu pracy na działalność rolniczą i uzyskuje z niej znaczną część swoich dochodów według szczegółowych kryteriów, które określa Państwo Członkowskie.

2. 3. Do celów art. 31 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 określenie „gatunki szybkorosnące uprawiane w krótkim okresie" oznacza gatunki, dla których czas rotacji, a mianowicie okres między dwoma zbiorami plonów w tym samym miejscu, jest krótszy niż 15 lat.

Artykuł 34

1. Wsparcie na mocy art. 32 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 nie może być przyznawane w stosunku do obszarów, dla których przyznane zostało wsparcie przewidziane w art. 31 niniejszego rozporządzenia.

2. Płatności mające na celu utrzymanie przecinek przeciwogniowych poprzez środki o charakterze rolniczym na podstawie art. 32 ust. 1 tiret drugie rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 nie są przyznawane dla obszarów, które są przedmiotem wsparcia agro- środowiskowego.

Płatności te powinny być zgodne ze wszelkimi ograniczeniami produkcji lub limitami wsparcia wspólnotowego w ramach wspólnych organizacji rynków i uwzględniają płatności dokonane w ramach tych wspólnych organizacji rynków.

SEKCJA 11

Zasady wspólne dla większej liczby środków

Artykuł 35

1. Do celów art. 14 ust. 2 tiret trzecie i art. 23 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 określenie „zwykle stosowane dobre praktyki gospodarki rolnej" oznacza normy gospodarowania, których racjonalnie postępujący rolnik przestrzegałby w danym regionie.

Państwa Członkowskie ustalają sprawdzalne normy w swoich planach rozwoju obszarów wiejskich. Normy te prowadzą, co najmniej do przestrzegania ogólnych obowiązujących wymagań w dziedzinie środowiska naturalnego. W odniesieniu do wsparcia dotyczącego dobrostanu zwierząt, zgodnie z art. 22 akapit drugi lit. f) rozporządzenia (WE) nr 1257/1999, normy te spełniają przynajmniej wymagania obowiązkowe w tej dziedzinie.

2. W przypadku gdy Państwa Członkowskie przyznają rolnikom czas na uzyskanie zgodności z nowymi normami, określony w art. 1 niniejszego rozporządzenia lub czas dla młodych rolników na uzyskanie zgodności z minimalnymi normami określonymi w art. 4 akapit drugi niniejszego rozporządzenia, rolnicy nadal kwalifikują się w tym okresie do uzyskania dodatków wyrównawczych określonych w rozdziale V rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 i/lub do wsparcia agrośrodowiskowego lub wsparcia dotyczącego dobrostanu zwierząt, określonego w rozdziale VI tego rozporządzenia, z zastrzeżeniem że zostały spełnione pozostałe warunki przyznawania takiego wsparcia i pod warunkiem że rolnik spełnia te normy na koniec tego okresu.

Artykuł 36

▼M1

W przypadku gdy podczas okresu ważności zobowiązania podjętego jako warunek przyznania wsparcia beneficjent przekazuje całość lub część swojego gospodarstwa innej osobie, ta ostatnia może przejąć zobowiązanie na pozostały okres. Jeśli zobowiązanie nie jest przekazywane, beneficjent zwraca przyznane mu wsparcie.

Państwa Członkowskie, stosując zasadę proporcjonalności, mogą nie wymagać tego zwrotu w następujących przypadkach:

▼M1

a) jeżeli beneficjent, który wypełnił już znaczną część swojego zobowiązania, ostatecznie zaprzestaje działalności rolnej, a przejęcie zobowiązania przez następcę okazuje się niewykonalne;

b) jeżeli przekazanie części gospodarstwa beneficjenta ma miejsce w okresie rozszerzenia zobowiązania zgodnie z art. 21 ust. 3 i jeżeli przekazanie nie przekracza 50 % powierzchni objętej zobowiązaniem przed rozszerzeniem.

▼B

Państwa Członkowskie mogą podjąć szczególne środki w przypadku niewielkich zmian w sytuacji gospodarstwa, aby zapobiec sytuacji, w której zastosowanie przepisu akapitu pierwszego doprowadziłoby do niewłaściwych skutków z punktu widzenia podjętego zobowiązania.

Artykuł 37

1. W przypadku gdy podczas okresu ważności zobowiązania podjętego jako warunek przyznania wsparcia beneficjent zwiększa powierzchnię swojego gospodarstwa, Państwa Członkowskie mogą postanowić o rozszerzeniu zobowiązania o dodatkową powierzchnię, na pozostały okres ważności zobowiązania zgodnie z ust. 2 lub iż pierwotne zobowiązanie zostanie zastąpione przez nowe, zgodnie z ust. 3.

Mogą zostać również ustalone przepisy dla takiego zastąpienia, w przypadkach, gdy powierzchnia objęta zobowiązaniem zostanie zwiększona w ramach tego samego gospodarstwa.

2. Rozszerzenie określone w ust. 1 może być przyznane wyłącznie pod następującymi warunkami:

a) stanowi ono niekwestionowaną korzyść dla danego środka;

b) jest ono uzasadnione ze względu na rodzaj zobowiązania, długość pozostającego okresu i wielkość dodatkowej powierzchni;

c) nie utrudnia ono skuteczności weryfikacji zgodności z warunkami przyznania wsparcia.

Dodatkowa powierzchnia określona w lit. b) musi być znacznie mniejsza niż powierzchnia początkowa lub nie większa niż dwa hektary.

3. Nowe zobowiązanie określone w ust. 1 obejmie całą powierzchnię na warunkach, co najmniej równie surowych, jak warunki pierwotnego zobowiązania.

Artykuł 38

W przypadku gdy beneficjent nie jest w stanie nadal wypełniać podjętego zobowiązania ze względu na fakt, że gospodarstwo jest przedmiotem nowego podziału działek lub innych podobnych podejmowanych publicznie środków związanych ze scalaniem gruntów, Państwa Członkowskie podejmują środki konieczne dla umożliwienia dostosowania zobowiązania do nowej sytuacji gospodarstwa. Jeżeli dostosowanie takie okazuje się niemożliwe, zobowiązanie traci ważność, a zwrot nie jest wymagany w stosunku do okresu, w którym zobowiązanie było skuteczne.

Artykuł 39

1. Bez uszczerbku dla rzeczywistych okoliczności, które należy uwzględnić w indywidualnych przypadkach, Państwa Członkowskie mogą uznać, w szczególności, następujące kategorie siły wyższej:

a) śmierć rolnika;

b) długoterminowa niezdolność rolnika do wykonywania zawodu;

c) wywłaszczenie dużej części gospodarstwa, jeżeli wywłaszczenie to nie mogło być przewidziane w dniu podjęcia zobowiązania;

d) klęska żywiołowa poważnie dotykająca grunty rolne gospodarstwa;

e) wypadek powodujący zniszczenie budynków dla zwierząt gospodarskich;

▼B

f) choroba epizootyczna dotykająca część lub całość należących do rolnika zwierząt gospodarskich.

Państwa Członkowskie notyfikują Komisji kategorie, które uznają za siłę wyższą.

2. O przypadkach siły wyższej zawiadamia się na piśmie właściwy organ, wraz z odpowiednimi dowodami zadowalającymi ten organ w ciągu 10 dni roboczych od dnia, w którym rolnik jest w stanie dokonać tej czynności. Ten termin może zostać przedłużony o 20 dni roboczych, w przypadku gdy taka możliwość przewidziana jest w dokumencie programowania.

ROZDZIAŁ II

ZASADY OGÓLNE ORAZ PRZEPISY FINANSOWE I ADMINISTRACYJNE

SEKCJA 1

Zasady ogólne

Artykuł 40

Do celów art. 37 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 stosuje się art. 41, 42 i 43 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 41

1. Środki ochrony środowiska wdrażane w ramach wspólnej organizacji rynków, środków zdrowotnych i środków jakości produktów rolniczych, a także w ramach środków rozwoju obszarów wiejskich innych niż wsparcie agrośrodowiskowe nie wykluczają wsparcia agrośrodowiskowego na tę samą produkcję pod warunkiem że wsparcie to stanowi uzupełnienie tych środków i jest z nimi spójne oraz pozostaje bez uszczerbku dla ust. 3.

2. W przypadku połączenia wsparcia, zgodnie z ust. 1, poziom wsparcia uwzględnia utracony dochód i specyficzne koszty dodatkowe wynikające z połączenia.

3. Środki agrośrodowiskowe na gruntach odłogowanych na mocy art. 6 rozporządzenia Rady (WE) nr 1251/1999 ([1]) kwalifikują się do uzyskania wsparcia, jedynie jeżeli zobowiązania wykraczają poza właściwe środki środowiskowe, określone w art. 6 ust. 2 tego rozporządzenia.

Od dnia 1 stycznia 2005 r., nowe środki agrośrodowiskowe na gruntach odłogowanych na mocy art. 54 lub art. 107 rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 kwalifikują się do uzyskania wsparcia, jedynie jeśli zobowiązania wykraczają poza podstawowe wymogi ustanowione w art. 3 ust. 1 tego rozporządzenia.

W przypadku ekstensyfikacji produkcji wołowiny, pomoc uwzględnia płatności za ekstensyfikację dokonywane na mocy art. 13 rozporządzenia Rady (WE) nr 1254/1999 ([2]).

W przypadku wsparcia obszarów o mniej korzystnych warunkach gospodarowania i obszarów z ograniczeniami ekologicznymi, zobowiązania agrośrodowiskowe uwzględniają warunki ustanowione dla wsparcia w odniesieniu do danych obszarów.

([1]) Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 1.
([2]) Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 21.

▼B

Artykuł 42

W żadnym przypadku to samo zobowiązanie nie może być przedmiotem płatności równocześnie w ramach wsparcia agrośrodowiskowego i w ramach innego wspólnotowego systemu pomocy.

Artykuł 43

Wszelkie wyjątki, określone w art. 37 ust. 3 akapit drugi tiret pierwsze rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 Państwa Członkowskie proponują w swoich planach rozwoju obszarów wiejskich lub dokumentach programowania przygotowanych dla Celu 1 lub 2, jak przewidziano w art. 18 ust. 1 i 2 lub art. 19 ust. 1, 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999.

Artykuł 44

Płatności w ramach środków wsparcia rozwoju obszarów wiejskich są dokonywane na rzecz beneficjentów w pełnej wysokości.

Artykuł 45

Rozporządzenie (WE) 1685/2000 stosuje się do środków zawartych w programowaniu określonym w art. 40 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999, chyba że określono inaczej w rozporządzeniu (WE) nr 1257/1999 i nr 1258/1999 i w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 46

1. Państwa Członkowskie stosujące standardowe koszty jednostkowe do określenia kosztu niektórych inwestycji w leśnictwie na mocy art. 30 ust. 1 tiret pierwsze, drugie i szóste i art. 31 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 mogą zwolnić beneficjentów z wymogu przedstawiania opłaconych faktur lub dokumentów księgowych o równoważnej wartości dowodowej dla danych inwestycji, jak przewidziano w pkt 2 zasady 1 Załącznika do rozporządzenia (WE) nr 1685/2000.

2. Koszty określone w ust. 1 mogą być stosowane, pod warunkiem że spełnione są następujące warunki:

a) koszty są obliczone przez właściwe organy publiczne na podstawie obiektywnych kryteriów umożliwiających ustalenie kosztów poszczególnych działań, biorąc pod uwagę specyficzne warunki miejscowe i unikając nadmiernej kompensacji;

b) częściowo finansowane inwestycje są realizowane między datą złożenia wniosku o pomoc a datą ostatecznej płatności tej pomocy.

SEKCJA 2

Programowanie

Artykuł 47

Plan rozwoju obszarów wiejskich, określony w rozdziale II tytuł III rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 jest przedkładany zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 48

1. Zatwierdzenie dokumentów programowania określonych w art. 44 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 określa ogólną kwotę wsparcia wspólnotowego. Jeżeli Państwa Członkowskie wybierają zregionalizowane planowanie rozwojuobszarów wiejskich, taka ogólna kwota może być przedmiotem odrębnej decyzji zawierającej skonsolidowane zestawienia finansowe dla wszystkich programów rozwoju obszarów wiejskich zainteresowanego Państwa Członkowskiego.

Kwota wskazana w pierwszym akapicie obejmuje:

a) wydatki odnoszące się do środków przedstawionych zgodnie z nowym programowaniem rozwoju obszarów wiejskich, w tym wydatki na ocenę zgodnie z art. 49 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999;

▼B

b) wydatki ponoszone zgodnie z poprzednimi środkami towarzyszącymi, objętymi rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2078/92 ([1]), nr 2079/92 ([2]) i nr 2080/92 ([3]), jak również wydatki poniesione zgodnie ze środkami objętymi wcześniejszymi rozporządzeniami, uchylonymi przez wyżej wymienione rozporządzenia;

c) wydatki poniesione na środki na mocy art. 4 rozporządzenia (WE) nr 2603/1999.

2. Zatwierdzenie może obejmować również alokację i wykorzystanie pozostających kwot, udostępnionych Państwom Członkowskim jako dodatkowe wsparcie wspólnotowe zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1259/1999. Jednakże w przypadku przyjęcia odrębnej decyzji, jak wskazano w ust. 1 akapit pierwszy, kwoty te umieszczane są w zestawieniu finansowym załączonym do tej decyzji.

Jednakże kwoty te nie są zawarte w ogólnej kwocie wspólnotowego wsparcia, określonej w ust. 1.

3. Zatwierdzenie może obejmować pomoc państwa, mającą na celu dostarczenie dodatkowego finansowania środkom rozwoju obszarów wiejskich, tylko w przypadku gdy pomoc państwa jest określona zgodnie z pkt 16 załącznika II.

Artykuł 49

Państwa Członkowskie udostępniają publicznie dokumenty programowania rozwoju obszarów wiejskich.

Artykuł 50

W przypadku gdy środki na rozwój obszarów wiejskich są przedstawiane w formie ogólnych rozporządzeń ramowych, plany rozwoju obszarów wiejskich zawierają odpowiednie odniesienie do tych rozporządzeń.

Artykuł 47, 48 i 49 stosuje się również w przypadku określonym w akapicie pierwszym.

Artykuł 51

1. Zmiany wprowadzane do dokumentów programowania rozwoju obszarów wiejskich a także do jednolitych dokumentów programowania Celu 2, w przypadku środków na rozwój obszarów wiejskich finansowanych przez Sekcję Gwarancji EFOGR są należycie uzasadnione i w szczególności zawierają następujące informacje:

a) przyczyny oraz trudności we wdrażaniu, uzasadniające dostosowanie dokumentów programowania;

b) oczekiwane skutki zmian;

c) wpływ na finansowanie i weryfikację zobowiązań.

2. Komisja działając zgodnie z procedurami określonymi w art. 50 ust. 2 i art. 48 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999 zatwierdza wszelkie zmiany wnoszone do dokumentów programowania rozwoju obszarów wiejskich, zestawienie finansowe załączone do decyzji, o której mowa w pierwszym akapicie art. 48 ust. 1 oraz do jednolitych dokumentów programowania Celu 2 w przypadku środków rozwoju obszarów wiejskich finansowanych przez Sekcję Gwarancji EFOGR, w każdym przypadku gdy mają one związek z:

a) priorytetami;

b) głównymi cechami środków wsparcia podanymi w załączniku II,

c) ogólną maksymalną kwotą wsparcia wspólnotowego i/lub ogólnym minimalnym kwalifikującym się kosztem lub kwalifikującymi się wydatkami publicznymi ustalonymi w decyzji zatwierdzającej dokument programowania lub w decyzji wskazanej w art. 48 ust. 1 akapit pierwszy;

([1]) Dz.U. L 215 z 30.7.1992, str. 85.
([2]) Dz.U. L 215 z 30.7.1992, str. 91.
([3]) Dz.U. L 215 z 30.7.1992, str. 96.

▼B

d) rozdziałem przydziału finansowego dokonanego dla środków zawartych w dokumencie programowania, gdy przekracza on:

— 15 % całkowitego kwalifikowanego kosztu na ten program za całkowity okres programowania, jeżeli wkład wspólnotowy oparty jest na całkowitym kwalifikującym się koszcie,

— 20 % całkowitych kwalifikowanych wydatków publicznych na ten program za całkowity okres programowania, jeżeli wkład wspólnotowy oparty jest na kwalifikujących się wydatkach publicznych,

obliczonych na podstawie ostatniej kolumny (łącznie) zestawienia finansowego załączonego do decyzji Komisji zatwierdzającej dokument programowania lub załączonego do decyzji wskazanej art. 48 ust. 1 akapit pierwszy, wraz z ostatnimi zmianami.

3. Zmiany określone w ust. 2 przedkładane są Komisji jako jedna propozycja na każdy program, nie więcej niż raz w roku kalendarzowym.

Akapit pierwszy nie ma zastosowania:

a) W przypadku gdy występuje potrzeba zmian w wyniku klęsk żywiołowych lub innych nadzwyczajnych zdarzeń o dużym wpływie na programowanie Państwa Członkowskiego;

b) W przypadku gdy zmiana zestawienia finansowego załączonego do decyzji określonej w art. 48 ust. 1 jest wymagana w wyniku zmiany dokumentu regionalnego programowania rozwoju obszarów wiejskich.

4. Zmiany o charakterze finansowym, które nie są objęte ust. 2 lit. d) i zmiany stawki wkładu wspólnotowego określone w ppkt 9.2.B tiret pierwsze załącznika II są przekazywane Komisji razem z zestawieniem finansowym zmienionym zgodnie z pkt 8 załącznika II. Wchodzą one w życie z dniem otrzymania ich przez Komisję.

Zmiany o charakterze finansowym wskazane w pierwszym akapicie nie mogą przekraczać pułapów przewidzianych w ust. 2 lit. d) w rozliczeniu roku kalendarzowego.

5. Zmiany inne niż te objęte w ust. 2 i 4 są przekazywane Komisji, co najmniej trzy miesiące przed ich wejściem w życie.

Takie zmiany mogą wejść w życie wcześniej, jeżeli Komisja potwierdzi Państwom członkowskim przed końcem tego trzymiesięcznego okresu, że przekazane zmiany są zgodne z prawodawstwem wspólnotowym.

Jeżeli przekazane zmiany nie są zgodne z prawodawstwem wspólnotowym, Komisja informuje o tym Państwo Członkowskie, a trzymiesięczny okres przewidziany w akapicie pierwszym zostaje zawieszony do czasu aż Komisja otrzyma zgodną z prawodawstwem wspólnotowym zmianę.

Artykuł 52

W przypadku późniejszej zmiany przepisów wspólnotowych, dokumenty programowania rozwoju obszarów wiejskich i jednolite dokumenty programowania Celu 2 są w razie konieczności zmieniane zgodnie z tymi zmianami.

Artykuł 51 ust. 3 nie stosuje się do tych korekt.

W przypadku gdy zmiany dokumentów programowania rozwoju obszarów wiejskich i jednolitych dokumentów programowania Celu 2 ograniczają się do uzgodnienia dokumentu z nowymi przepisami wspólnotowymi, Komisja jest informowana o takich zmianach.

Artykuł 53

Państwa Członkowskie udostępnią Komisji ujednoliconą wersję elektroniczną ich dokumentów programowania, zaktualizowaną po każdej zmianie. Dostarczają one Komisji adres elektroniczny, pod którym istnieje możliwość konsultacji ujednoliconych wersji dokumentów programowania i informują ją o każdej aktualizacji.

▼B

Ponadto, Państwa Członkowskie przechowują wersję elektroniczną wszystkich poprzednich wersji ich dokumentów programowania.

SEKCJA 3

Środki dodatkowe i inicjatywy Wspólnoty

Artykuł 54

Zakres pomocy z Sekcji Gwarancji EFOGR na środki podejmowane w ramach inicjatywy Wspólnoty na rzecz rozwoju obszarów wiejskich jest rozszerzony na całą Wspólnotę, a jej finansowanie jest rozszerzone na środki kwalifikujące się w na podstawie rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1783/1999 ([1]) i nr 1784/1999 ([2]).

SEKCJA 4

Przepisy finansowe

Artykuł 55

1. Państwa Członkowskie przedkładają Komisji nie później niż dnia 30 września każdego roku następujące informacje dotyczące każdego dokumentu programowania rozwoju obszarów wiejskich i każdego jednolitego dokumentu programowania Celu 2 w przypadku środków rozwoju obszarów wiejskich finansowanych przez Sekcję Gwarancji EFOGR:

a) zestawienie wydatków poniesionych podczas bieżącego roku budżetowego oraz wydatków pozostających do wydatkowania do końca bieżącego roku i objętych wsparciem wspólnotowym, jak określa art. 48 ust. 1;

oraz

b) poprawione prognozy takich wydatków na następne lata budżetowe do końca danego okresu programowego zgodnie z przydziałem dla każdego Państwa Członkowskiego.

Informacje te są przekazywane w postaci zestawienia przedstawionego za pomocą przetworzonego komputerowo modelu dostarczonego przez Komisję.

2. Bez uszczerbku dla ogólnych zasad przyjętych w zakresie dyscypliny budżetowej, W przypadku gdy informacje, które Państwa Członkowskie są zobowiązane przekazywać Komisji zgodnie z ust. 1 są niekompletne lub termin ich przedstawienia jest niedotrzymany, przy księgowaniu wydatków rolnych Komisja zmniejsza zaliczki tymczasowo i według stawki ryczałtowej.

Artykuł 56

1. Dla miesiąca, w którym jest przyjmowana decyzja zatwierdzająca dokumenty programowania rozwoju obszarów wiejskich lub jednolity dokument programowania Celu 2, w przypadku finansowania środków rozwoju obszarów wiejskich przez Sekcję Gwarancji EFOGR, agencje płatnicze mogą zapisać na rachunkach wydatków zaliczkę nieprzekraczającą 12,5 % średniego rocznego udziału EFOGR uwzględnioną w dokumentach programowania, obejmującą wydatki ustalone w art. 48 ust. 1.

Zaliczkę stanowi kapitał obrotowy, który może być odzyskany dla każdego dokumentu programowania:

a) gdy zagregowana suma wydatków poniesionych przez EFOGR i kwoty zaliczek jest równa ogólnemu udziałowi EFOGR przewidzianemu w dokumentach programowania,

lub

([1]) Dz.U. L 213 z 13.8.1999, str. 1.
([2]) Dz.U. L 213 z 13.8.1999, str. 5.

▼B

b) na koniec okresu programowania, jeżeli łączna kwota udziału EFOGR nie została osiągnięta.

Jednakże Państwa Członkowskie mogą zdecydować się na spłatę zaliczki przed końcem okresu programowania.

2. Dla państw, których walutą w chwili takiego zapisu nie jest EUR, zaliczki zgodnie z ust. 1 są zapisywane na rachunkach z zastosowaniem kursu wymiany obowiązującego w przedostatnim dniu roboczym Komisji w miesiącu poprzedzającym miesiąc, w którym agencja płatnicza wpisuje tę zaliczkę na rachunkach.

Artykuł 57

1. W stosunku do każdego Państwa Członkowskiego wydatki deklarowane na dany rok budżetowy są finansowane w granicach kwot notyfikowanych Komisji na podstawie art. 55 ust. 1 akapit pierwszy lit. b), które są pokryte środkami przewidzianymi w budżecie na dany rok budżetowy.

2. Jeśli ogólna suma prognoz notyfikowanych zgodnie z art. 55 ust. 1 lit. b) akapit pierwszy przekracza środki zapisane w budżecie na dany rok budżetowy, maksymalne kwoty wydatków finansowane przez każde Państwo Członkowskie zostają ograniczone przy użyciu formuły stosowanej do ustanowienia odpowiednich rocznych alokacji określonych w decyzji 1999/695/WE.

Jeżeli po tej redukcji środki przyznane są dostępne, ponieważ przewidywania niektórych Państw Członkowskich były poniżej ich rocznych alokacji, to suma nadwyżki zostaje przydzielona proporcjonalnie Państwom Członkowskim odpowiednio do ich rocznych alokacji po upewnieniu się, że przewidywane kwoty dla poszczególnego Państwa Członkowskiego, określone w akapicie pierwszym nie są przekroczone. Dla każdego Państwa Członkowskiego Komisja przyjmuje wstępne alokacje ustalone w decyzji 1999/659/WE w terminie dwóch miesięcy od przyjęcia budżetu na dany rok budżetowy. W terminie sześciu tygodni po tym przyjęciu, Państwa Członkowskie przekazują Komisji, w odniesieniu do każdego programu rozwoju obszarów wiejskich i jednolitych dokumentów programowania Celu 2 w odniesieniu do środków rozwoju obszarów wiejskich finansowanych przez Sekcję Gwarancji EFOGR, nowe zestawienie finansowe zgodne z dostosowanymi przewidywaniami na dany rok budżetowy i alokacjami ustalonymi w decyzji 1999/659/WE, ze zmianami.

W odniesieniu do 2004 r., powiadomienia o nowym zestawieniu finansowym, określonym w akapicie drugim należy dokonać w terminie ośmiu tygodni od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

3. W przypadku gdy wydatki faktycznie poniesione przez Państwo Członkowskie w jakimkolwiek roku budżetowym przekraczają kwoty notyfikowane zgodnie z art. 55. ust. 1 lit. b) akapit pierwszy lub kwoty wynikające ze stosowania ust. 2 niniejszego artykułu, wydatki przekroczone w bieżącym roku budżetowym są brane pod uwagę jako podstawa proporcjonalna podziału alokacji, które pozostają dostępne po zwrocie pozostałym Państwom Członkowskim poniesionych wydatków.

4. W przypadku gdy wydatki faktycznie poniesione przez Państwo Członkowskie w danym roku budżetowym są mniejsze niż 75 % kwot określonych w ust. 1, wydatki, które mają być uznane na następny rok budżetowy są zmniejszane o jedną trzecią różnicy między tym progiem, lub kwotami wynikającymi ze stosowania ust. 2 jeżeli są one niższe, a rzeczywistymi wydatkami poniesionymi podczas danego roku budżetowego.

Obniżka ta nie jest uwzględniana przy ustalaniu rzeczywistych wydatków w roku budżetowym następującym po roku, w dokonano obniżki.

Artykuł 58

Artykuł 55, 56 i 57 niniejszego rozporządzenia nie mają zastosowania do wydatków poniesionych zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1259/1999.

▼B

Artykuł 59

Wspólnota bierze udział w finansowaniu ocen w Państwach Członkowskich na mocy art. 49 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999, w przypadku gdy takie oceny w rzeczywistości przyczyniają się do oceny na poziomie wspólnotowym dzięki ich zakresowi, w szczególności poprzez ich odpowiedzi na wspólne kwestionariusze oceniające i ich jakość.

Wkład wspólnotowy nie przekracza 50 % pułapu, który z wyjątkiem przypadków należycie uzasadnionych, wynosi 1 % ogólnych kosztów programu rozwoju obszarów wiejskich.

Artykuł 60

1. Beneficjenci środków wsparcia inwestycji na podstawie rozdziału I, VII, VIII i IX tytułu II rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 mogą wnioskować o zaliczki do właściwych agencji płatniczych, jeżeli taka możliwość jest zawarta w dokumencie programowania. W odniesieniu do beneficjentów sektora publicznego, zaliczki te mogą być udzielane jedynie gminom i ich stowarzyszeniom oraz organom prawa publicznego.

2. Kwota zaliczki nie przekracza 20 % ogólnych kosztów inwestycji, a jej wypłacenie podlega ustanowieniu gwarancji bankowej odpowiadającej 110 % kwoty zaliczki.

Jednakże w przypadku beneficjentów sektora publicznego wymienionych w ust. 1, agencje płatnicze mogą przyjąć, od ich organów, zgodnie z przepisami stosowanymi w Państwach Członkowskich, pisemne gwarancje pokrywające kwotę równą procentowi wymienionemu w akapicie pierwszym, pod warunkiem że organy te podejmują się zapłacić kwotę pokrytą przez ich gwarancję w przypadku gdy uprawienia do zapłaconej zaliczki nie zostały ustalone.

3. Gwarancja jest zwalniana, gdy tylko właściwa agencja stwierdzi, że suma rzeczywistych wydatków poniesionych na inwestycję przekracza kwotę zaliczki.

4. Agencje płatnicze są zobowiązane do deklarowania Sekcji Gwarancji EFOGR kwot odpowiadających współfinansowaniu wspólnotowemu:

a) wypłaconych zaliczek;

b) rzeczywistych wydatków wypłaconych beneficjentom, pomniejszonych o kwotę zaliczek już wypłaconych.

SEKCJA 5

Monitorowanie i ocena

Artykuł 61

1. Zgodnie z art. 48 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 roczne sprawozdania z postępów są przedkładane Komisji do dnia 30 kwietnia każdego roku i obejmują poprzedni rok kalendarzowy.

Sprawozdania z postępów zawierają następujące informacje:

a) wszelkie zmiany ogólnych warunków mających znaczenie dla wdrażania środka, w szczególności wszelkie znaczące trendy społeczno-ekonomiczne lub zmiany polityki krajowej, regionalnej lub sektorowej;

b) postęp w realizacji środków i priorytetów w odniesieniu do ich operacyjnych i specjalnych celów wyrażone w postaci wskaźników ilościowych;

c) działania podjęte przez organ zarządzający i komitet monitorujący, jeżeli istnieją przepisy ustanawiające taki komitet, w celu zapewnienia wysokiej jakości i skuteczności wdrażania, w szczególności:

   i) środki monitorowania, kontrola finansowa i ocena, włącznie z procedurami gromadzenia danych;

▼B

ii) wykaz głównych problemów napotkanych w zarządzaniu środkiem i wszelkich podjętych kroków;

d) środki podjęte w celu zapewnienia zgodności z politykami Wspólnoty.

2. Wskaźniki określone w ust. 1 lit. b) akapit drugi powinny być zgodne w miarę możliwości ze wspólnymi wskaźnikami określonymi we wskazówkach opracowanych przez Komisję. W przypadku gdy dodatkowe wskaźniki potrzebne są do skutecznego monitorowania postępów w osiąganiu celów zawartych w dokumentach programowania rozwoju obszarów wiejskich, zostają one również dołączone.

Artykuł 62

1. Oceny dokonywane są przez niezależne instytucje oceniające, zgodnie z uznanymi praktykami oceny.

2. Oceny zawierają w szczególności odpowiedzi na wspólne kwestionariusze oceniające sporządzone przez Komisję we współpracy z Państwami Członkowskimi, oraz z zasady załączone są do nich kryteria i wskaźniki dotyczące osiągnięć.

3. Organ odpowiedzialny za zarządzanie programem rozwoju obszarów wiejskich gromadzi odpowiednie zasoby potrzebne do wykonania ocen, wykorzystania wyników monitorowania, oraz uzupełnienia w razie konieczności dodatkowymi informacjami.

Artykuł 63

1. Ocena *ex ante* polega na analizie różnic, luk i możliwości bieżącej sytuacji, ocenie spójności proponowanej strategii z sytuacją i celami oraz dotyczy spraw poruszonych we wspólnym kwestionariuszu oceniającym. Obejmuje ocenę oczekiwanego oddziaływania wybranych priorytetów działania i w przypadku gdy to możliwe określa ilościowo ich cele. Polega również na sprawdzeniu zaproponowanych rozwiązań wdrożeniowych i ich spójności ze wspólną polityką rolną i innymi politykami.

2. Ocena *ex ante* należy do zakresu zadań organów opracowujących plan rozwoju obszarów wiejskich i stanowi jego część.

Artykuł 64

1. Ocena średniookresowa i ocena *ex post* dotyczą szczegółowych spraw pojawiających się w danym dokumencie programowania rozwoju obszarów wiejskich i odpowiednich punktów kwestionariuszy oceniających właściwych na poziomie wspólnotowym. Te ostatnie obejmują warunki życia i strukturę ludności wiejskiej, zatrudnienie i dochody z działalności gospodarstw lub z działalności poza gospodarstwem, struktury rolne, towary rolne, jakość, konkurencyjność, zasoby leśne i środowisko naturalne.

Jeżeli dane pytanie wspólnego kwestionariusza oceniającego nie jest uznawane za właściwe w stosunku do danego dokumentu programowania rozwoju obszarów wiejskich, fakt ten należy uzasadnić.

2. Ocena średniookresowa odnosi się do kwestionariusza oceniającego i polega w szczególności na zbadaniu wstępnych osiągnięć, ich znaczenia i zgodności z dokumentem programowania rozwoju obszarów wiejskich oraz stopnia, w jakim cele zostały osiągnięte. Obejmuje również ocenę wykorzystania środków finansowych oraz monitorowania i wdrażania.

Ocena *ex post*, odnosząca się do kwestionariusza oceniającego, zwraca szczególną uwagę na wykorzystanie środków finansowych oraz skuteczność i sprawność pomocy i jej oddziaływania, formułuje także wnioski dotyczące polityki rozwoju obszarów wiejskich, włącznie z jej wkładem do wspólnej polityki rolnej.

3. Ocena średniookresowa i ocena *ex post* są dokonywane w porozumieniu z Komisją w ramach kompetencji organu zarządzającego programowaniem rozwoju obszarów wiejskich.

▼B

4. Jakość poszczególnych ocen jest przedmiotem oceny ze strony organu zarządzającego programowaniem rozwoju obszarów wiejskich, komitetu monitorującego, jeżeli taki istnieje oraz przez Komisję z wykorzystaniem uznanych metod. Wyniki ocen podawane są do publicznej wiadomości.

Artykuł 65

1. Sprawozdanie z oceny średniookresowej jest przekazywane Komisji nie później niż do dnia 31 grudnia 2003 r. Organ odpowiedzialny za zarządzanie dokumentem programowania rozwoju obszarów wiejskich powiadamia Komisję w sprawozdaniu z oceny o zastosowaniu się do zaleceń. Komisja przygotowuje syntezę na poziomie wspólnotowym po otrzymaniu poszczególnych sprawozdań z oceny. W razie konieczności ocena średniookresowa jest uaktualniana do dnia 31 grudnia 2005 r.

2. Sprawozdanie z oceny *ex post* przekazywane jest do Komisji nie później niż dwa lata po zakończeniu okresu programowania. W terminie trzech lat od zakończenia okresu programowania i po otrzymaniu poszczególnych sprawozdań z oceny, Komisja przygotowuje streszczenia sprawozdania na poziomie wspólnotowym.

3. Sprawozdania z oceny wyjaśniają zastosowane metody, włącznie z ich wpływem na jakość danych i wyników badań. Sprawozdania obejmują opis kontekstu i zawartości programu, informacje finansowe, odpowiedzi wraz z użytymi wskaźnikami na wspólny kwestionariusz oceniający i na kwestionariusze opracowane na poziomie krajowym i regionalnym, a także wnioski i zalecenia. Ich struktura stosuje się w miarę możliwości do wspólnej struktury sprawozdań określonych w wytycznych przygotowanych przez Komisję.

SEKCJA 6

Wnioski, kontrole i kary

Artykuł 66

1. Wnioski o przyznanie wsparcia na rozwój obszarów wiejskich dotyczące powierzchni lub zwierząt, które składane są oddzielnie od wniosków o pomoc na mocy art. 6 rozporządzenia (WE) nr 2419/2001, wskazują wszystkie powierzchnie i zwierzęta należące do danego gospodarstwa, właściwe do celów kontroli wniosków w ramach danego środka, włącznie z tymi, dla których nie wnioskuje się o wsparcie.

2. W przypadku gdy środki wsparcia rozwoju obszarów wiejskich dotyczą powierzchni, działki powinny zostać zidentyfikowane indywidualnie. Podczas okresu ważności zobowiązania, działki, których dotyczy wsparcie, nie mogą być przedmiotem wymiany, z wyjątkiem przypadków specjalnych przewidzianych w dokumencie programowania.

3. W przypadku gdy wezwanie do zapłaty jest połączone z wnioskiem o płatności obszarowe w ramach zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli, Państwo Członkowskie zapewnia, aby działki, dla których wnioskuje się o wsparcie w ramach rozwoju obszarów wiejskich, były przedmiotem odrębnych deklaracji.

4. Zwierzęta i działki powinny być identyfikowane zgodnie z art. 18 i 20 rozporządzenia (EWG) nr 1782/2003.

5. W przypadku gdy wsparcie ma charakter wieloletni, płatności następujące po roku, w którym został złożony wniosek, są uiszczane na podstawie rocznego wniosku dotyczącego płatności, z wyjątkiem przypadku, gdy Państwo Członkowskie wprowadziło procedurę pozwalającą na skuteczną roczną weryfikację zgodnie z art. 66 ust. 1.

Artykuł 67

1. Wstępne wnioski o udział w systemie i kolejne wnioski o płatności są sprawdzane w sposób zapewniający rzeczywistą weryfikację i zgodność z warunkami przyznawania pomocy.

▼B

Państwa Członkowskie określają odpowiednie metody i sposoby kontroli każdego środka wsparcia, a także osoby podlegające kontrolom.

We właściwych przypadkach Państwa Członkowskie wykorzystują zintegrowany system zarządzania i kontroli ustanowiony rozporządzeniem (WE) nr 1782/2003.

2. Kontrole przeprowadzane są poprzez kontrole administracyjne i kontrole na miejscu.

Artykuł 68

Kontrole administracyjne są wyczerpujące i obejmują kontrole przekrojowe, tam gdzie stosowne, między innymi z danymi pochodzącymi ze zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli. Odnoszą się do powierzchni i zwierząt gospodarskich objętych danym środkiem wsparcia w celu uniknięcia wszelkich nieuzasadnionych płatności pomocy finansowej. Kontrolowana jest również zgodność ze zobowiązaniami długoterminowymi.

Artykuł 69

Kontrole na miejscu dokonywane są zgodnie z tytułem III rozporządzenia (WE) nr 2419/2001. Obejmują one, co najmniej 5 % beneficjentów rocznie w odniesieniu do wszystkich typów środków rozwoju obszarów wiejskich określonych w dokumentach programowania. W odniesieniu do środka „wcześniejsza emerytura", określonego w rozdziale IV rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 i środka „zalesianie gruntów rolnych", określonego w art. 31 tego rozporządzenia, stawka ta może zostać obniżona do 2,5 % począwszy od szóstego roku wsparcia dla tych środków, bez zwiększania liczby kontrolnej dla innych środków.

Kontrole na miejscu są rozkładane na cały rok zgodnie z analizą ryzyka przedstawioną dla każdego środka rozwoju obszarów wiejskich. W przypadku środków wsparcia inwestycji na mocy rozdziału I, VII, VIII i IX tytułu II rozporządzenia (WE) nr 1257/1999, Państwa Członkowskie mogą postanowić, że kontrole na miejscu dotyczą tylko tych projektów, które są na etapie zakończenia.

Wszystkie zobowiązania i obowiązki beneficjenta, które mogą być sprawdzone podczas wizytacji, są przedmiotem kontroli.

Artykuł 70

Artykuł 30 i 31 oraz art. 32 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2419/2001 stosuje się do płatności obszarowych. Niniejsze przepisy nie mają zastosowania do wsparcia środków dotyczących leśnictwa, innych niż zalesianie gruntów rolnych.

Artykuł 36, 38 i 40 tego rozporządzenia stosuje się do płatności w oparciu o zwierzęta gospodarskie.

Artykuł 71

1. Artykuł 44 rozporządzenia (WE) nr 2419/2001 stosuje się do wsparcia udzielonego w ramach wszystkich środków rozwoju obszarów wiejskich.

2. W przypadku zaistnienia nienależnych płatności, indywidualny beneficjent środka rozwoju obszarów wiejskich jest zobowiązany do zwrotu kwoty zgodnie z art. 49 rozporządzenia (WE) nr 2419/2001.

Artykuł 72

1. Każdy beneficjent, który złożył fałszywą deklarację, powstałą w wyniku poważnego zaniedbania, zostaje wykluczony ze wszystkich środków rozwoju obszarów wiejskich w ramach odpowiednich rozdziałów rozporządzenia (WE) nr 1257/1999, na dany rok kalendarzowy.

Gdy fałszywa deklaracja została złożona celowo, beneficjent zostanie wykluczony również na rok następny.

▼B

2. Kary przewidziane w ust. 1 stosuje się bez uszczerbku dla dodatkowych kar przewidzianych w przepisach krajowych.

Artykuł 73

Państwa Członkowskie ustanawiają system kar nakładanych w przypadkach naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia, a także podejmują wszelkie środki niezbędne dla ich wykonania. Przewidziane kary muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

ROZDZIAŁ III

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 74

1. Rozporządzenie (WE) nr 445/2002 zostaje niniejszym uchylone.

Artykuł 65 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 445/2002 stosuje się nadal.

2. Odniesienia do uchylonego rozporządzenia traktowane są tak jak odniesienia do niniejszego rozporządzenia i odczytywane są zgodnie z tabelą korelacji w załączniku III.

Artykuł 75

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 46 stosuje się od dnia 1 stycznia 2000 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

▼B

ZAŁĄCZNIK I

(artykuł 14)

Kwalifikowane gatunki zwierząt gospodarskich	Progi, poniżej których rasy lokalne są uważane za zagrożone wyginięciem (liczba samic hodowlanych (*))
Bydło	7 500
Owce	10 000
Kozy	10 000
Koniowate	5 000
Świnie	15 000
Drób	25 000

(*) Liczba obliczona dla wszystkich Państw Członkowskich UE, odnosząca się do samic hodowlanych tej samej rasy dla reprodukcji czystej krwi, wpisanych do rejestru uznanego przez Państwo Członkowskie (np. księga hodowlana lub księga stada).

▼B

ZAŁĄCZNIK II

PLANY ROZWOJU OBSZARÓW WIEJSKICH

1. **Tytuł planu rozwoju obszarów wiejskich**

2. **Państwo Członkowskie i region administracyjny (jeżeli dotyczy)**

3.1. *Obszar geograficzny objęty planem*

Artykuł 41 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999

3.2. *Regiony sklasyfikowane w ramach Celów 1 i 2*

Artykuł 40 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999

Określić:

— Regiony należące do Celu 1 i regiony należące do Celu 1 w sytuacji przejściowej. Stosuje się to wyłącznie do środków towarzyszących (wcześniejsza emerytura, dodatki wyrównawcze, środki agro — środowiskowe i zalesianie gruntów rolniczych na mocy art. 31 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999);

— Regiony należące do Celu 2. Stosuje się do:

1) środków towarzyszących,

2) innych środków, które nie stanowią części programowania w ramach Celu 2.

4. **Planowanie na odpowiednim poziomie geograficznym**

Artykuł 41 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999

Jeżeli wyjątkowo więcej niż jeden plan rozwoju obszarów wiejskich będzie stosowany w regionie, wskazać:

— wszystkie właściwe plany,

— dlaczego nie jest możliwe połączenie środków w jednym planie,

— relacje między środkami w ramach różnych planów i szczegóły dotyczące sposobów zapewnienia zgodności i spójności między poszczególnymi planami.

5. **Ilościowy opis bieżącej sytuacji**

Artykuł 43 ust. 1 tiret pierwsze rozporządzenia (WE) nr 1257/1999

1. *Opis bieżącej sytuacji*

Opisać, używając danych ilościowych, bieżącą sytuację obszaru geograficznego z podkreśleniem silnych stron, różnic, luk i potencjału w zakresie rozwoju obszarów wiejskich. Opis ten powinien dotyczyć zarówno sektora rolnego i leśnego (włącznie z rodzajem i zakresem trudności w gospodarce rolnej na obszarach mniej uprzywilejowanych), gospodarki wiejskiej, sytuacji demograficznej, zasobów ludzkich i zatrudnienia oraz stanu środowiska naturalnego.

2. *Oddziaływanie poprzedniego okresu programowania*

Opisać oddziaływanie środków finansowych EFOGR, przeznaczonych na rozwój obszarów wiejskich w ramach poprzedniego okresu programowania i w ramach środków towarzyszących od roku 1992. Przedstawić wyniki oceny.

3. *Inne informacje*

Gdzie właściwe, opisać również wszelkie środki dodatkowe uzupełniające wspólnotowe środki na rozwój obszarów wiejskich i środki towarzyszące, które oddziaływały na dany obszar objęty programem.

6. **Opis proponowanej strategii, jej celów ilościowych, wybranych priorytetów rozwoju obszarów wiejskich i objętego nimi obszaru geograficznego**

Artykuł 43 ust. 1 tiret drugie rozporządzenia (WE) nr 1257/1999

1. *Proponowana strategia, cele ilościowe i wybrane priorytety*

W świetle zidentyfikowanych silnych stron, różnic, luk i potencjału danego obszaru opisać w szczególności:

— priorytetowe działania,

— odpowiednią strategię osiągania celów,

▼B

— cele operacyjne i oczekiwane oddziaływanie, jeżeli to możliwe ujęte ilościowo, w tym także z punktu widzenia zarówno monitorowania, jak i szacunków, które mogą być użyte do oceny,

— zakres, w jakim strategia uwzględnia specyficzne cechy danego obszaru,

— w jaki sposób zostało zastosowane podejście zintegrowane,

— zakres, w jakim strategia uwzględnia włączenie kobiet i mężczyzn,

— zakres, w jakim strategia uwzględnia wszystkie odpowiednie obowiązki wynikające z polityki ochrony środowiska na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, włącznie z tymi, które dotyczą zrównoważonego rozwoju, jakości i zużycia wody, zachowania różnorodności biologicznej, w tym zachowania pewnych gatunków roślin uprawnych i globalnego ocieplenia.

2. *Opis innych środków i ich wyników*

Gdzie właściwe, opis zawiera wszystkie środki podjęte poza planem rozwoju obszarów wiejskich (inne środki wspólnotowe lub krajowe, takie jak obowiązkowe zasady, kodeksy praktyk i środki pomocy państwa) oraz zakres zaspokojenia przez nie zidentyfikowanych potrzeb.

3. *Obszary objęte specjalnymi środkami lokalnymi*

Opisać w odniesieniu do środków określonych w pkt 8, które nie są stosowane w całym regionie wskazanym w pkt 3, geograficzny zakres ich stosowania.

W szczególności określić:

— przyjęty wykaz obszarów mniej uprzywilejowanych dla danego obszaru,

— wszelkie zmiany wykazu obszarów mniej uprzywilejowanych wraz z odpowiednim uzasadnieniem (art. 55 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999),

— obszary objęte ograniczeniami ekologicznymi wraz z odpowiednim uzasadnieniem.

4. *Harmonogram i rozpoczęcie działań*

Proponowany harmonogram wdrażania różnych środków, oczekiwane rozpoczęcie i czas wdrażania (patrz także: pkt 8).

7. **Ocena ukazująca oczekiwane oddziaływanie gospodarcze, środowiskowe i społeczne**

Artykuł 43 ust. 1 tiret trzecie rozporządzenia (WE) nr 1257/1999

Szczegółowy opis zgodnie z art. 43 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999.

8. **Ogólne indykatywne zestawienie finansowe (rok budżetowy EFOGR)**

Artykuł 43 ust. 1 tiret czwarte rozporządzenia (WE) nr 1257/99

▼B

Zestawienie programowania finansowego: programy rozwoju obszarów wiejskich (mln EUR)

	Rok 1			...Rok 7			ŁĄCZNIE		
	Wydatki publiczne (1)	**Udział UE** (2)	**Udział sektora prywatnego** (3)	**Wydatki publiczne** (1)	**Udział UE** (2)	**Udział sektora prywatnego** (3)	**Wydatki publiczne** (1)	**Udział UE** (2)	**Udział sektora prywatnego** (3)
Priorytet A									
Środek A1 (np. agrośrodowisko i dobrostan zwierząt)									
Zawierający środki zatwierdzone na mocy rozporządzenia (EWG) nr 2078/1992									
Środek A2...									
...Środek An									
Łącznie A									
Priorytet B...									
Środek B1 (np. wcześniejsza emerytura)									
Zawierający środki zatwierdzone na mocy rozporządzenia (EWG) 2079/1992									
Środek B 2...									
...Środek Bn									
Łącznie B									
...Priorytet N									
Środek N1 (np. zalesianie)									
Zawierający środki zatwierdzone zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2080/1992									
Środek N2…									
...Środek Nn									
Łącznie N									
Inne środki									
Ocena									
Poprzednie środki przed 1992 r.									
Środki przejściowe (4)									
Łącznie inne środki									
Łącznie poniesione wydatki (D)									
Łącznie plan (P) (5)									
W trakcie wykorzystania (P-D)									
Po wykorzystaniu (D-P)									

(1) Kolumna planowanych (publicznych) wydatków, przewidzianych dla orientacji.
(2) Kolumna wkładu wspólnotowego planowanego dla każdego środka. Wkład wspólnotowy odnoszący się do wydatków do zapłacenia jest obliczany stosując wskaźniki i ustalenia ustanowione w programie dla każdego środka. Wkład wspólnotowy może być obliczony w odniesieniu do kwalifikowanych wydatków publicznych (kolumna 2/kolumna 1) lub ogólnych kosztów kwalifikowanych (kolumna 2/(kolumna 1 + kolumna 3)).
(3) Kolumna na planowane (sektor prywatny) wydatki, przewidziane dla orientacji, gdy taki udział jest przewidziany dla środka.
(4) Artykuł 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2603/99. Państwa Członkowskie muszą określić kryteria, jasno identyfikujące wydatki objęte programowaniem.
(5) Obliczone na podstawie zestawień finansowych załączonych do decyzji Komisji zatwierdzającej dokument programowania, wraz z ostatnimi zmianami.

▼B

WNIOSEK O ŚRODKI PRZYZNANE WYNIKAJĄCE Z PRZEKSZTAŁCENIA

	Rok 1		Rok 2		...Rok 7		Łącznie	
	Wydatki publiczne	**Udział UE**	**Wydatki publiczne**	**Udział UE**	**Wydatki publiczne**	**Udział UE**	**Wydatki publiczne**	**Udział UE**
Wcześniejsze emerytury								
Agrośrodowisko i dobrostan zwierząt								
Zalesianie								
Obszary mniej uprzywilejowane								
Łączne przekształcenie								

Uwaga:

W przypadku gdy środek obejmuje równocześnie więcej niż jeden priorytet, Państwo Członkowskie dostarcza, do celów zarządzania finansami, dodatkowe zestawienie scalające wszystkie wydatki w odniesieniu do określonego środka. Takie dodatkowe zestawienie jest zgodne ze strukturą powyższego zestawienia i porządkiem wykazu poniżej. Tak samo w odniesieniu do Państw Członkowskich w ramach skonsolidowanego zestawienia finansowego.
Skonsolidowane zestawienie finansowe określone w art. 48 ust. 1 niniejszego rozporządzenia musi odpowiadać strukturze powyższego zestawienia i być zgodne z poniższym wykazem.

— Różne środki zdefiniowane są następująco:
  a) inwestycje w gospodarstwach rolnych;
  b) pomoc młodym rolnikom w osiedlaniu się;
  c) szkolenie;
  d) wcześniejsza emerytura;
  e) obszary o mniej korzystnych warunkach gospodarowania i obszary z ograniczeniami ekologicznymi;
  f) agro — środowisko i dobrostan zwierząt
  g) poprawa przetwarzania i obrotu produktami rolnymi;
  h) zalesianie użytków rolnych;
  i) inne środki dotyczące leśnictwa;
  j) melioracja;
  k) scalanie;
  l) ustanawiające usługi doradztwa rolniczego, ulgę dla gospodarstw rolnych i usługi w zakresie prowadzenia gospodarstwa rolnego;
  m) obrót produktami rolnymi o wysokiej jakości, włączając ustanawianie systemów jakości;
  n) podstawowe usługi dla ludności i gospodarki wiejskiej;
  o) renowacja i rozwój obszarów wiejskich, ochrona i zachowanie dziedzictwa obszarów wiejskich;
  p) różnicowanie działalności rolniczej i działania związane z rolnictwem w celu zapewnienia działalności wielokierunkowej i alternatywnych źródeł dochodu;
  q) zarządzanie zasobami wodnymi w rolnictwie;
  r) rozwój i poprawa infrastruktury związanej z rozwojem rolnictwa;
  s) wspomaganie turystyki i rzemiosła;
  t) ochrona środowiska naturalnego w połączeniu z rolnictwem, zarządzanie leśnictwem i zachowanie krajobrazu oraz poprawa dobrostanu zwierząt;
  u) odnowienie rolniczego potencjału produkcyjnego zniszczonego przez klęski żywiołowe i wprowadzenie właściwych środków zapobiegawczych;
  v) inżynieria finansowa;
  w) zarządzanie przez miejscowych partnerów zintegrowanymi strategiami rozwoju wsi;
  x) wprowadzenie wymagających norm;
  y) wykorzystanie usług doradztwa rolniczego;
  z) uczestnictwo w systemach jakości żywności;
  aa) promowanie produktów wysokiej jakości.
— Środki j)–w) mogą zostać zdefiniowane jako jeden środek: j) wspieranie dostosowania i rozwoju obszarów wiejskich.
— Zasoby Sekcji Gwarancji EFOGR na środki wsparcia dostosowania i rozwoju obszarów wiejskich (art. 33 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999) na obszarach Celu 2 (obszary wiejskie): mln EUR (% ogółem zgodnie z art. 33).”

▼B

9. **Opis środków zmierzających do wdrożenia planów**

Artykuł 43 ust. 1 tiret piąte rozporządzenia (WE) nr 1257/1999

Dla każdego punktu podać:

a) główne cechy środków wsparcia,

b) pozostałe informacje.

1. *Wymagania ogólne*

A. Główne cechy środków wsparcia:

— wykaz środków w porządku przewidzianym w rozporządzeniu (WE) nr 1257/1999;

— wskazanie artykułu (i ustępu), pod który podlega każda płatność z tytułu środków rozwoju obszarów wiejskich. W przypadku gdy powołuje się na dwa lub więcej artykułów płatność musi być podzielona na elementy składowe;

— ogólny cel każdego środka

B. Pozostałe informacje:

Brak.

2. *Wymogi dotyczące jednego lub kilku środków (1)*

A. Główne cechy:

— wyjątki, określone w art. 37 ust. 3 akapit drugi tiret pierwsze rozporządzenia (WE) nr 1257/1999.

B. Pozostałe informacje:

— wkład wspólnotowy w oparciu o koszt całkowity albo wydatki publiczne,

— intensywność pomocy i/lub jej wielkość oraz zastosowane rozróżnienie (rozdziały I–VII),

— szczegóły dotyczące warunków kwalifikacji,

— kryteria wykazywania żywotności gospodarczej (rozdział I, II, IV i VII),

— zwykle stosowane dobre praktyki gospodarki rolnej (rozdział V i VI),

— minimalne normy dotyczące środowiska, higieny i ochrony zwierząt (rozdział I, II i VII),

— poziom umiejętności zawodowych i wymaganych kompetencji (rozdział I, II i IV),

— wystarczająca ocena istnienia zwykłych rynkowych możliwości zbytu dla danych produktów (rozdział I i VII) zgodnie z art. 6 i 26 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999,

— opis wszystkich trwających kontraktów (z poprzedniego okresu), włącznie z warunkami finansowymi oraz stosowanymi do nich procedurami/zasadami.

3. *Informacje wymagane w odniesieniu do szczególnych środków*

Ponadto wymagane są następujące szczegółowe informacje o środkach według poszczególnych rozdziałów:

I. Inwestycje w gospodarstwach rolnych

A. Główne cechy:

— podstawowe sektory produkcji i rodzaje inwestycji.

B. Pozostałe informacje:

— maksymalne limity całkowitych kwot inwestycji kwalifikujących się do uzyskania wsparcia,

— rodzaje pomocy,

— wyznaczenie norm w odniesieniu, do których zgodnie z art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 rolnikowi można udzielić okresu karencji, uzasadnienie dotyczące szczególnych problemów wynikających ze spełniania tych norm oraz maksymalny czas trwania tego okresu w odniesieniu do każdej normy.

II. Ułatwienie młodym rolnikom osiedlania się

A. Główne cechy:

Brak.

▼B

B. Pozostałe informacje:

— długość okresu przyznanego młodym rolnikom na spełnienie kryteriów kwalifikacji w ramach dozwolonego okresu pięciu lat na mocy z art. 4 ust. 2 niniejszego rozporządzenia,

— limit wiekowy,

— warunki stosujące się do młodych rolników nieosiedlających się jako jedyni kierownicy gospodarstw lub osiedlających się jako członkowie stowarzyszeń lub spółdzielni, których głównym celem jest prowadzenie gospodarstwa rolnego,

— rodzaj pomocy na osiedlenie się,

— określenie usług doradztwa rolniczego związanych z osiedlaniem się młodych rolników, w przypadkach gdy udzielone wsparcie jest większe niż to przewidziane w art. 8 ust. 2 lit. b) akapit drugi rozporządzenia 1257/1999.

III. Kształcenie

A. Główne cechy:

Brak.

B. Pozostałe informacje:

— kwalifikujące się środki i beneficjenci,

— zapewnienie, że do finansowania nie proponowano systemów i programów kształcenia w zwykłym trybie.

IV. Wcześniejsza emerytura

A. Główne cechy:

Brak.

B. Pozostałe informacje:

— szczegółowy opis warunków dotyczących przekazującego, przejmującego, pracownika najemnego i dzierżawionych gruntów, w szczególności użytkowania gruntów zachowywanych przez przekazującego na cele niehandlowe i czas przyznany na poprawę rentowności;

— rodzaj pomocy, włącznie z opisem metody użytej do obliczania maksymalnych kwot współfinansowania na jedno gospodarstwo i uzasadnienie odpowiednie dla każdego typu beneficjenta;

— opis krajowych systemów emerytalnych i wcześniejszej emerytury;

— szczegóły dotyczące okresu przyznawania pomocy.

V. Obszary mniej korzystnych warunkach gospodarowania i obszary z ograniczeniami ekologicznymi

A. Główne cechy:

— kwota pomocy:

1) dla dodatków wyrównawczych na mocy art. 13 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1257/1999: propozycje zwiększenia maksymalnej kwoty, jaka może zostać w części sfinansowana zgodnie z art. 15 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 muszą zawierać niezbędne uzasadnienie. Określić, w jaki sposób zapewnione zostanie przestrzeganie górnego limitu dodatków wyrównawczych w tych przypadkach i wyjaśnić procedurę administracyjną zapewniającą zgodność z maksymalną kwotą, której współfinansowanie zostanie zapewnione; w przypadku gdy stosuje się maksymalną kwotę ustanowioną w Załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1257/1999, wskazać obiektywne okoliczności uzasadniające takie zastosowanie;

2) dla dodatków wyrównawczych na mocy art. 13 lit. b) i art. 16 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999: wstępne szczegółowe wyliczenia agronomiczne wskazujące: a) utracony dochód i koszty poniesione w wyniku ograniczeń ekologicznych, b) założenia agronomiczne wykorzystane jako punkt odniesienia.

3) dla dodatków wyrównawczych na mocy art. 16 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999:

▼B

— w razie konieczności wskazać szczególne problemy uzasadniające wsparcie wyższe niż kwota maksymalna, jak przewidziano w art. 16 ust. 3 powyższego rozporządzenia;

— w razie konieczności wskazać uzasadnienie początkowo wyższego wsparcia, jak przewidziano w art. 16 ust. 3 powyższego rozporządzenia.

B. Pozostałe informacje:

— szczegóły dotyczące warunków kwalifikacji, w szczególności:

1) definicji powierzchni minimalnej;

2) opisu właściwego mechanizmu przeliczeniowego używanego w przypadku wspólnych pastwisk.

3) kwoty pomocy określone w art. 13 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1257/1999: uzasadnienie rozróżnienia wielkości pomocy przy zastosowaniu kryteriów określonych w art. 15 ust. 2 tego rozporządzenia;

4) w odniesieniu do dodatków wyrównawczych określonych w art. 13 lit. b) i art. 16 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999: zmiany w szczegółowych obliczeniach agronomicznych ustalono w zatwierdzonym dokumencie programowania;

— zmiany wykazów obszarów o mniej korzystnych warunkach gospodarowania przyjętych lub zmienionych dyrektywami Rady i Komisji oraz wykazy obszarów z ograniczeniami ekologicznymi

VI. Spełnianie norm

VI.1. Wdrażanie wymagających norm

A. Główne cechy:

— wykaz norm w oparciu o prawodawstwo wspólnotowe, kwalifikujących się do wsparcia na mocy art. 21b rozporządzenia (WE) nr 1257/1999, data od kiedy norma jest obowiązkowa zgodnie z prawodawstwem wspólnotowym i uzasadnienie wyboru.

B. Pozostałe informacje:

— opis znaczącego wpływu na hamowanie kosztów działalności gospodarstwa wynikające z obowiązków lub ograniczeń nałożonych przez nowe normy;

— kwota wsparcia w odniesieniu do kwalifikującej się normy i szczegółowe obliczenia uzasadniające tę kwotę.

VI.2. Zastosowanie usług doradztwa rolniczego

A. Główne cechy:

Brak.

B. Pozostałe informacje:

— opis systemu doradztwa rolniczego wprowadzonego przez Państwo Członkowskie, włączając procedurę wyboru organów odpowiedzialnych za usługi doradztwa;

— częstotliwość pomocy udzielanej rolnikom na wykorzystanie usług doradztwa rolniczego w czterech obszarach określonych w art. 21d ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999.

VII. Środki agrośrodowiskowe i dotyczące dobrostanu zwierząt

A. Główne cechy:

— uzasadnienie zobowiązań na podstawie ich przewidywanego oddziaływania;

— wstępne szczegółowe wyliczenia agronomiczne wskazujące: a) utracony dochód i koszty poniesione w związku z dobrymi praktykami gospodarki rolnej, b) założenia agrotechniczne wykorzystane jako punkt odniesienia, c) poziom środków zachęcających i uzasadnienie środków zachęcających w oparciu o obiektywne kryteria.

B. Pozostałe informacje:

▼B

— wykaz lokalnych ras zwierząt gospodarskich zagrożonych wyginięciem oraz liczba samic hodowlanych dla danego obszaru. Liczba ta powinna być potwierdzona przez odpowiednio uznaną jednostkę techniczną lub organizację/stowarzyszenie hodowców, które powinny prowadzić księgę hodowlaną lub księgę stada. Organizacje te powinny dysponować odpowiednimi umiejętnościami i wiedzą w zakresie identyfikacji danych ras zwierząt;

— w odniesieniu do genetycznych zasobów roślinnych, zagrożonych genetyczną erozją, dowody genetycznej erozji w oparciu o naukowe wyniki i wskaźniki występowanie rodzimych/prymitywnych (lokalnych) odmian, zróżnicowanie ich populacji i przeważające dobre praktyki gospodarki rolnej na poziomie lokalnym;

— szczegółowe informacje dotyczące obowiązków rolników i wszystkich innych warunków zobowiązania, włącznie z zakresem i procedurami dostosowań trwających kontraktów;

— zmiany poziomu wsparcia do 120 % kosztów i utraconego dochodu, wykazanych w obliczeniach agronomicznych ustalonych w zatwierdzonym dokumencie programowania wraz z uzasadnieniem tych zmian;

— opis zasięgu środka ukazujący zakres stosowania zgodnie z potrzebami, stopień osiągania celów w geograficznym, sektorowym lub innym ujęciu zasięgu;

— w odniesieniu do wszystkich zobowiązań agro — środowiskowych i związanych z dobrostanem zwierząt łącznie, należy wskazać możliwości ich łączenia oraz zapewnić wzajemną spójność zobowiązań.

VIII. Jakość żywności

VIII.1. Uczestnictwo w systemach jakości żywności

A. Główne cechy:

— wykaz wspólnotowych i krajowych systemów jakości kwalifikujących się do udzielenia wsparcia. W odniesieniu do systemów krajowych, opis systemu w zakresie kryteriów określonych w art. 24b ust. 3 rozporządzenia nr 1257/1999.

B. Pozostałe informacje:

— kwota pomocy według rodzaju kwalifikującego się systemu i uzasadnienie kosztów stałych przewidzianych w art. 24c rozporządzenia nr 1257/99.

VIII.2. Promocja produktów jakościowych

A. Główne cechy:

Brak.

B. Pozostałe informacje:

— wykaz produktów kwalifikujących się do objęcia wsparciem w ramach systemu jakości wybranego w ramach środka określonego w pkt VIII.1;

— procedura zapewniania, że działania korzystające ze wsparcia rozwoju obszarów wiejskich nie są również wspierane na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 2826/2000;

— procedura dla kontroli *ex-ante* w zakresie materiałów informacyjnych, promocyjnych i reklamowych (art. 26 niniejszego rozporządzenia);

— opis kosztów kwalifikowanych.

IX. Poprawa przetwarzania i obrotu produktami rolnymi;

A. Główne cechy:

— sektory podstawowej produkcji rolniczej

B. Pozostałe informacje:

— kryteria pozwalające na wykazanie korzyści ekonomicznych dla pierwotnych producentów,

— określenie norm, w odniesieniu do których małym jednostkom przetwórczym może zostać przyznany okres karencji zgodnie z art. 26 ust. 1 tiret drugie rozporządzenia

▼B

(WE) nr 1257/1999, uzasadnienie odnoszące się do szczególnych problemów związanych ze uzyskaniem zgodności z normami i maksymalny czas trwania tego okresu dla danej normy.

X. Leśnictwo

A. Główne cechy:

Brak

B. Pozostałe informacje:

— definicje:

i) „grunty rolnicze” w odniesieniu do art. 32 niniejszego rozporządzenia;

ii) „rolnik” w odniesieniu do art. 33 niniejszego rozporządzenia;

iii) przepisy zapewniające, że planowane środki są dostosowane do warunków lokalnych i zgodne ze środowiskiem naturalnym oraz w odpowiednich przypadkach zachowują równowagę między leśnictwem a populacją zwierząt dziko żyjących;

iv) uzgodnienia umowne między regionami a potencjalnymi beneficjantami dotyczące środków określonych w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999.

— w przypadku stosowania standardowych kosztów określonych w art. 46:

i) standardowa jednostka kosztów;

ii) metoda stosowana do ustalenia tych kosztów;

iii) zgodność z kryterium unikania nadmiernej kompensacji

— opis kwalifikujących środków i beneficjentów;

— powiązania między projektowanymi środkami i krajowymi/sub-krajowymi programami dotyczącymi lasów lub równoważnych instrumentów;

— odniesienie do planów ochrony lasów na obszarach zaklasyfikowanych jako obszary o dużym lub średnim zagrożeniu pożarowym i zgodności z tymi planami ochrony.

XI. Promowanie dostosowania i rozwoju obszarów wiejskich

A. Główne cechy:

— opis i uzasadnienie działań proponowanych w ramach każdego środka.

B. Pozostałe informacje:

— określenie inżynierii finansowej zgodnej z ogólnymi kryteriami kwalifikacyjnymi.

10. **Potrzeby w zakresie wszelkich badań, projektów demonstracyjnych, kształcenia lub pomocy technicznej (w odpowiednich przypadkach)**

Artykuł 43 ust. 1 tiret szóste rozporządzenia (WE) nr 1257/1999

11. **Wyznaczenie właściwych organów i odpowiedzialnych instytucji**

Artykuł 43 ust. 1 tiret siódme rozporządzenia (WE) nr 1257/1999

12. **Przepisy zapewniające efektywne i poprawne wdrożenie planów, włącznie z monitorowaniem i oceną, definicja ilościowych wskaźników do celów oceny, rozwiązania w zakresie kontroli i kar oraz odpowiednia reklama**

Artykuł 43 ust. 1 tiret ósme rozporządzenia (WE) nr 1257/1999

1. *Szczegółowe informacje na temat wdrażania artykułów 60–65 niniejszego rozporządzenia*

Powinny one obejmować w szczególności:

— możliwości przyznawania zaliczek niektórym beneficjentom w ramach środków inwestycyjnych,

— opis kręgów płatności pomocy finansowej dla końcowych beneficjentów,

▼B

— rozwiązania w zakresie monitorowania i oceny programu, w szczególności systemy i procedury gromadzenia, organizowania i koordynacji danych dotyczących wskaźników finansowych, materialnych i wskaźników oddziaływania,

— rolę, skład i zasady proceduralne wszelkich komitetów monitorujących,

— kodyfikację. Kodyfikacja ta jest zgodna z wzorem dostarczonym przez Komisję.

2. *Szczegółowe informacje na temat wdrażania art. 66–73 niniejszego rozporządzenia.*

Powinny obejmować specjalne środki kontroli mające na celu weryfikację treści wniosku i zgodności z warunkami wsparcia oraz specjalne zasady dotyczące kar.

3. *Szczegółowa informacja na temat zgodności z ogólnymi kryteriami kwalifikującymi ustanowionymi w rozporządzeniu (WE) nr 1685/2000*

Artykuł 45 tego rozporządzenia.

4. *Inne informacje:*

Gdzie stosowne, informacje o przedłużeniu terminu przeznaczonego na powiadomienie o przypadkach siły wyższej (art. 39 ust. 2 niniejszego rozporządzenia).

13. **Wyniki konsultacji i wskazanie włączonych organów i instytucji oraz partnerów gospodarczych i społecznych**

Artykuł 43 ust. 1 tiret dziewiąte rozporządzenia (WE) nr 1257/1995

1. Opisać:

— partnerów gospodarczych i społecznych i inne odpowiednie instytucje krajowe, z którymi przeprowadza się konsultacje zgodnie z krajowymi przepisami i praktykami;

— organy sektora rolnego i sektora ochrony środowiska oraz instytucje, które należy włączyć w szczególności w opracowywanie, wdrażanie, monitorowanie, ocenę i rewizję środków agro — środowiskowych i innych środków mających na celu ochronę środowiska, zapewniając w ten sposób równowagę między tymi środkami a innymi środkami rozwoju obszarów wiejskich.

2. Podsumować wyniki konsultacji i wskazać zakres uwzględnienia uzyskanych opinii i porad.

14. **Równowaga między różnymi środkami wsparcia**

Artykuł 43 ust. 2 tiret drugie rozporządzenia (WE) nr 1257/1999

1. Opisać w odniesieniu do mocnych stron, potrzeb i potencjału:

— równowagę między różnymi środkami rozwoju obszarów wiejskich;

— zakres, w jakim środki agro — środowiskowe stosuje się na całym terytorium.

2. Opis ten odnosi się (w zależności od danego przypadku) do:

— środków podjętych poza ramami rozporządzenia (WE) nr 1257/1999,

— środków podjętych lub przewidzianych w odrębnych planach rozwoju obszarów wiejskich.

15. **Zgodność i spójność**

Artykuł 37 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999

A. Główne cechy:

1. Ocena zgodności i spójności z:

— innymi politykami Wspólnoty i środkami wdrażanymi w ich ramach, w szczególności z polityką konkurencji,

— innymi instrumentami wspólnej polityki rolnej, w szczególności, jeżeli przewidziane są wyjątki na mocy art. 37 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999,

— innymi środkami wsparcia w ramach planów rozwoju obszarów wiejskich,

— ogólnymi kryteriami kwalifikującymi.

2. W odniesieniu do środków, określonych w art. 33 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999, zapewnić i w przypadkach szczególnych wykazać, że:

▼B

— środki podejmowane na podstawie tiret szóstego, siódmego i dziewiątego niniejszego artykułu nie podlegają finansowaniu przez EFRR na obszarach wiejskich objętych Celem 2 i na obszarach w sytuacji przejściowej,

— środki nie wchodziły w zakres jakiegokolwiek innego środka, określonego w tytule II rozporządzenia (WE) nr 1257/1999.

B. Pozostałe informacje:

Ocena obejmuje w szczególności rozwiązania mające na celu zapewnienie właściwej koordynacji z różnymi organami odpowiedzialnymi za:

— środki rozwoju wprowadzane w ramach organizacji rynków,

— wszelkie środki rozwoju obszarów wiejskich przewidziane w ustawodawstwie krajowym.

16. **Dodatkowa pomoc państwa**

Artykuł 52 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999

A. Główne cechy:

Określić środki, w stosunku do których zostanie przyznane dodatkowe finansowanie w postaci pomocy państwa (art. 52 rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999). Orientacyjne zestawienie powinno przedstawiać kwoty dodatkowego wsparcia przyznawanego w stosunku do każdego ze środków, których to dotyczy, podczas każdego roku objętego planem.

B. Pozostałe informacje:

— zniesienie pomocy państwa;

— zmiany w dodatkowym finansowaniu w formie pomocy państwa przyznanej dla jakiegokolwiek środka w zatwierdzonym dokumencie programowania;

— stawka pomocy.

▼B

ZAŁĄCZNIK III

TABELA KORELACJI

Rozporządzenie (WE) nr 445/2002	Niniejsze rozporządzenie
art. 1	—
—	art. 1
art. 2	art. 2
art. 3 ust. 1	—
art. 3 ust. 2	art. 3
art. 4	art. 4
art. 5 ust. 1	art. 5
art. 5 ust. 2 i 3	—
art. 6	art. 6
art. 7	art. 7
art. 8	art. 8
art. 9	art. 9
art. 10	art. 10
art. 11	art. 11
art. 12	—
—	art. 12
art. 13	art. 13
art. 14	art. 14
art. 15	art. 15
art. 16	art. 16
art. 17	art. 17
art. 18	art. 18
art. 19	art. 19
art. 20	art. 20
art. 21	art. 21
—	art. 22
—	art. 23
—	art. 24
—	art. 25
—	art. 26
art. 22	art. 27
—	art. 28
art. 23	art. 29
art. 24	art. 30
art. 25	art. 31
art. 26	art. 32
art. 27	art. 33
art. 28	art. 34
art. 29	art. 35
art. 30	art. 36
art. 31	art. 37
art. 32	art. 38
art. 33	art. 39
art. 34	art. 40
art. 35 ust. 1	art. 41 ust. 1
art.. 35 ust. 2	art.. 41 ust. 3
art. 35 ust. 3	art. 41 ust. 2
art. 36	art. 42

▼B

Rozporządzenie (WE) nr 445/2002	Niniejsze rozporządzenie
art. 37	art. 43
art. 38	art. 44
art. 39	art. 45
art. 39a	art. 46
art. 40	art. 47
art. 41	art. 48
art. 42	art. 49
art. 43	art. 50
art. 44	art. 51
art. 45	art. 52
art. 45a	art. 53
art. 46	art. 54
art. 47	art. 55
art. 48	art. 56
art. 49	art. 57
art. 50	art. 58
art. 51	art. 59
art. 52	art. 60
art. 53	art. 61
art. 54	art. 62
art. 55	art. 63
art. 56	art. 64
art. 57	art. 65
art. 58	art. 66
art. 59	art. 67
art. 60	art. 68
art. 61	art. 69
art. 62	art. 70
art. 62a	art. 71
art. 63	art. 72
art. 64	art. 73
art. 65 ust. 1	art. 74 ust. 1 akapit pierwszy i art. 74 ust. 2
art. 65 ust. 2	art. 74 ust. 1 akapit drugi
art. 66	art. 75 akapit pierwszy
—	art. 75 akapit drugi
załącznik I	załącznik I
załącznik II	załącznik II
załącznik III	załącznik III